

The Atmanand Prakash. REGISTERED O. B. 431.

श्रीमद्विजयानन्दसूरिसद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः

श्रीमत् सम्यक्त्वरत्नं जिनमतललितं ज्ञानरत्नं गरिष्ठं

शुद्ध सद्ब्रह्मरत्नं भविजनमुखदं सारसंवेगरत्नम् ।

सद्भावाध्यात्मरत्नं गुणगणखचितं तत्त्वसद्बोधरत्नं

आत्मानन्दप्रकाशो दधिपरिमथनात् वाचकाः प्राप्नुवन्ति॥१॥

पु. १४. } वीर संवत् २४४३ ज्येष्ठ. आत्म सं. २२. } अंक ११ मो.

प्रकाशक—श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर

विषयानुक्रमशुद्धिः.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	श्री शान्तिनाथ प्रभुने अभ्यर्थना, २५५		६	आ सत्मानो आवीशमो वार्षिक	
	श्री विजयानन्दसूरि गुरुस्तुति. २५५			महोत्सव....	२८०
२	श्रीमद् विजयानन्दसूरिजी जयंति		७	मुनि महाराज कान्तिविजय	
	प्रसंगे गवायेलुं पद. ... २५६			तथा वल्लभविजयजलुं-मुंथ-	
३	जैन ऐतिहासिक साहित्य. २५७			धर्मा आवागमन. ... २८२	
४	मानसिक मित्रो अने शत्रुयो. २६३		८	सर्वमान समाचार, जयंती व. २८४	
५	मनोद्वय. ... २६६		९	ज्येष्ठ अयोध्या पंगलुं ... २८२	

वार्षिक भूदय इ. १) इमास पर्य आना ४.

आनन्द प्रिन्टींग प्रेसमां शाह गुलाबरायं व लखुबाबू अछाभ्यु—भावनगर.

વી. પી. શરૂ થયા છે. ગ્રાહકોએ સ્વીકારવા કૃપા કરવી.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને ખુશખબર.

ચૌદમા વર્ષની અપૂર્વ ભેટ.

શ્રી અનુયોગદ્વાર સૂત્રનો સંક્ષિપ્ત સારાંશ.

અમારા માનવંતા ગ્રાહકોને જણાવવા રજા લઇએ છીએ કે દર વર્ષે મુજબ આ વર્ષે પણ ધારા મુજબ પ્રત્યેક જૈન બંધુઓ અને બહેનોને પકન-પાહનમાં ઉપયોગી અવશ્ય જોય, યોગ્ય દ્રવ્યાનુયોગનો (આગમનું રહસ્ય જણાવનાર) ખરેખરો ઉપયોગી શ્રી અનુયોગદ્વાર સૂત્ર સંક્ષિપ્ત સારાંશ ગ્રંથ અમારા કદરવાના ગ્રાહકોને આ વર્ષની ભેટની શુક્ર તરીકે આપવાનું પ્રસંદ કરવામાં આવ્યું છે. જેનું વી. પી. મોકલવા શરૂ થયેલા છે.

આ ગ્રંથ સિદ્ધાંતનો છે તે સૂત્રના કર્તા શ્રીમાન સુધર્મગણધર મહારાજ છે. તેમજ આ સૂત્રની ટીકાના કર્તા શ્રીમાન મહાધારી શ્રી હેમચંદ્રસૂરિ મહારાજ કે જે નવાંગી ટીકાકાર મહારાજ શ્રી અભયદેવસૂરિ મહારાજના શિષ્ય છે. હાલમાં ચાલતી આગમવાચનામાં પંન્યાસજી શ્રી દેવવિજયજી મહારાજે આ સિદ્ધાંતનો યોગ્ય ગ્રંથ કરેલો, તેના રહસ્ય સંક્ષિપ્ત સારાંશરૂપે અન્ય જૈન બંધુઓને લાભ આપવાના ઇરાદાથી આ કૃતિ માટે સ્તુત્ય પ્રયત્ન કર્યો છે.

આ મુજબ પૂર્વાચાર્યના બનાવેલ સૂત્રની મૂળ તથા ટીકામાંથી ઉદ્ધાર કરી સારાંશ ખેંચી આ ગ્રંથની યોજના કરેલી છે, આ સૂત્ર દરેક શાસ્ત્રની કુચીરૂપ છે જેથી સિદ્ધાંતરૂપ નગરમાં પ્રવેશ કરવાને માટે આ સૂત્ર-આ ગ્રંથ એક ચાવીરૂપ છે. સ્વરૂપ શુદ્ધિવાળા જીવોને સિદ્ધાંતમાં પ્રવેશ થવા માટે નિસરણીરૂપ અને હાલમાં સૂત્રોની ખંદર ઉત્સાહિત થયેલા જૈન બંધુઓને તેમાં રહેલા અપૂર્વ રહસ્યની પ્રાસાદિરૂપ હોવાથી, ગ્રાહકોના હૃદયમાં સૂત્રો ઉપર બહુમાન પ્રગટ થવા સાથે ભવિષ્યમાં તે વાંચવાની યોગ્યતા પ્રાપ્ત કરી શકે તેવું છે.

દશ માસ થયા ગ્રાહકો થઇ રહેલા અને તેમાં આવતા વિવિધ વિષયોનો આસ્વાદ લેનારા માનવંતા ગ્રાહકો ભેટની શુક્રનો સ્વીકાર કરી લેશે જ, એમ અમોને સંપૂર્ણ ભરોસો છે છતાં અત્યારસુધી ગ્રાહક રહ્યા છતાં ભેટની શુક્રનું વી. પી. જે ગ્રાહકોને પાછું વાળવું હોય, અથવા છેવટે ખીજ બહાનાં બતાવી વી. પી. ન સ્વીકારવું હોય તેઓએ મહેરબાની કરી હમણા જ અમોને લખી જણાવવું, કે જેથી તાલુક પોસ્ટના પૈસાનું શુક્રશાન સહાને ખમવું પડે નહિ તેમજ અમોને તથા પોસ્ટખાતાને નકામી તસ્દીમાં ઉતરવું ન પડે. તેટલી સુચના દરેક શુદ્ધ ગ્રાહકો ધ્યાનમાં લેશે એવી વિનંતી છે.

તૈયાર છે !

“ જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ. ”

તૈયાર છે !

શત્રુંજય તીર્થોદ્ધાર પ્રબંધ.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ.)

સંપાદક—મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ.

તિર્થાધિરાજ શ્રીશત્રુંજયના વર્તમાન ઉદ્ધારના કર્તા પ્રજાવક શ્રીકર્મશિલાના સુનામથી કયો જૈન અન્નપ્રયો હશે ? તેમજ તે મહાપુરુષના પવિત્ર જીવનવૃત્તાંત જણાવવા માટે કોણ ઉત્સુક

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिज्ञूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
 पीमितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

પુસ્તક ૧૪] વીર સંવત્ ૨૪૪૩, જ્યેષ્ઠ, આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૧૧ મો.

શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુને અભ્યર્થના.

(શાદ્દેલ વિકીડિત)

જેની દિવ્ય 'પ્રભાથકી જગતના છવો વહે શાંતિને,
 જેનું નિશ્ચળ ચિત્ત 'દુઃપરિસહે ધારે નહિ 'કલાંતિને;
 જેનાં મંગળ ગાન વિન હરવા અઘાપિ સૌ ઉચ્ચરે,
 પ્રેરે શાંતિ જિનેશ શાંત 'વૌચિઓ આનંદના સાગરે.

શ્રી વિજયાનંદસૂરિ ગુરુ સ્તુતિ.

(શિખરિણી)

વહી આનંદે આ જગતમહિં ચારિત્રનો 'ધુરા,
 જગાડી નિદ્રાથી ભરતભૂમિને મોહ પ્રચુરા;
 ભરી 'આંતર્કર્દિ ભવિક જનમાં સ્વાત્મભળથી,
 મળ્યું સત્યજ્ઞાન સ્વરૂપ વિજયાનંદ સૂરિથી.

F.

૧ કાંતિ. ૨ પ્રતિકૂળ ઉપસર્ગોમાં પણ. ૩ ખેદ. ૪ કલોલો. ૫ ધૂંસરી. ૬ મિથ્યાત્વ
 મોહથી વ્યાપ્ત. ૭ જ્ઞાનાદિ સમૃદ્ધિઓ.

૨૫૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

“ શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિની જયંતી પ્રસંગે. ”

૫૬.

(રાગ કાશી જિહ્વા, તાલ એક તાલ-દાદરા.)

સદ્ગુરુ-કૃપાનિધાન ! અમૃતવાણી વર્ષતા;
 ભવ્ય ભરત ભૂમિમાં-વિજ્ઞાન ક્ષેત્ર કર્ષતા. સદ્ગુરુ ! ૦ ૧
 સત્યજ્ઞાન આપી દાન ! વાદિ સંશયો હર્યા;
 દમન કરી દીનભાવ ! હૃદય સત્ત્વ બળ ભર્યા. સદ્ગુરુ ! ૦ ૨
 જ્ઞાન ધ્યાન તપ વિષે સદા પ્રવૃત્તિ આદરી;
 વિશદ ધર્મ-જૈનધર્મની મહત્વતા કરી. સદ્ગુરુ ! ૦ ૩
 ત્રિકાગો પાદ્યમેઠમાંહિ ! જૈન જ્યોતિ પ્રેરતા;
 તત્ત્વજ્ઞાનનાં સિદ્ધાંત વીરચંદ્ર વેરતા. સદ્ગુરુ ! ૦ ૪
 વૃદ્ધિચંદ્ર, મૂલચંદ્ર-વડીલ ગંધુ વિનયપ્રેમ !
 ભક્તિભાવ હૃદય ધારી આત્મશુદ્ધિ યોગક્ષેમ. સદ્ગુરુ ! ૦ ૫
 વિશાલ ભાલ ક્ષાત્ર તેજ ! સૂચવતું હતું સદા;
 ગીતાર્થ ભાવી કરી-ઉદ્ધાર-કીર્તિ વાધશે મુદા. સદ્ગુરુ ! ૦ ૬
 આદર્શ જૈન તત્ત્વનાં કરાવી તત્ત્વનિર્ણયે;
 અજ્ઞાનતિમિર ભાસ્કરાદિ-ગ્રંથ ઋદ્ધિ શર્ણુએ. સદ્ગુરુ ! ૦ ૭
 વર્ષ બાવીશે સ્વચિત્ત-ભક્તિરંગથી અમે;
 વિજયાનંદ ચરણ કમળ વંદતાં સુખી કેમે.
 કૃપાનિધાન ! આત્મારામ અમૃતવાણી વર્ષતા. ૮

ન્યેષ્ટ શુક્લ અષ્ટમી.
 આત્મ સં. ૨૨

}

શા. ફતેચંદ ઝવેરભાઈ.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૨૫૭

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

(ગતાંક ૯ માના પૃષ્ઠ ૨૨૦ થી શરૂ.)

હાથીગુફા.

હાથીગુફા એક નૈસર્ગિક ગુફા છે. તેના ઉપર ઘણીજ થોડી કારીગરી કરવામાં આવી છે અને જો કે શિલ્પીની નજરથી તે બહુ ઉપયોગી નથી તો પણ ત્યાંની સર્વ ગુફાઓ કરતાં તે ઘણીજ મહત્વની છે. કારણકે તેમાં એક મોટો લેખ છે, જેમાં કલિંગના એક રાજાનું સ્વવૃત્તાંત લખેલું છે. ડાક્ટર ભગવાનલાલના વાંચ્યા પહેલાં આ લેખ હિંદુસ્તાનમાં જુનામાં જુનો ગણાતો અને જો કે હાલ તે પ્રમાણે મનાતું નથી તો પણ આ ગુફાની ઉપયોગિતા જરાપણ ઓછી થઈ નથી.

એને પ્રથમ શોધી કાઢનાર મી. એ. સ્ટર્લીંગ હતા. અને કર્નલ મેકેન્ઝીની મદદથી ૧૮૨૦ માં તેની નકલ લીધી અને પોતાના ઘણા ઉપયોગી લેખ “ એન એકાઉન્ટ, જોગ્રાફીકલ, સ્ટેટીસ્ટીકલ, એન્ડ હિસ્ટોરીકલ ઓફ ઓરિસ્સા પ્રોપર, ઓર કટક ” (An Account Geographical, Statistical, and Historical of Orissa Proper or Cuttack) સાથે એશિયાટીક રીસર્ચીસ (Asiatic Researches) પુ. ૧૫ માં ૧૮૨૪ માં ભાષાંતર વિના પ્રકાશિત કર્યો. મી. સ્ટર્લીંગ આ લેખ વાંચવાને અશક્તિમાન હતો અને તેથી ગ્રીક અક્ષરો સાથે તેના અક્ષરોની સરખામણી, તથા હિંદુસ્તાનના જુદા જુદા ભાગોના લેખોમાંના અક્ષરો સાથે મેળવવા સિવાય તે કંઈ કરી શકે તેમ નહોતો.

૧૮૩૭ માં ‘ જર્નલ ઓફ ધી એશિયાટીક સોસાયટી ’ પુ. ૬ માં, લેફ્ટેનન્ટ કીટોની નકલ ઉપરથી જેમ્સપ્રીન્સેપે ભાષાંતર તથા નકલ સહિત આ લેખ પ્રકાશિત કર્યો છે. તેમના કરેલા ભાષાંતર ઉપરથી અહીંના વિદ્વાનોનું ધ્યાન તે તરફ ખેંચાયું. ડાક્ટર રાજેન્દ્રલાલે તે લેખ પુનઃ તપાસી જોયો અને ૧૮૮૦ માં કેટલાક ફેરફારો-સહ ‘ એન્ટીકવીટીઝ ઓફ ઓરિસ્સા ’ પુ. ૨ માં પ્રકાશિત કર્યો.

પ્રીન્સેપ તથા મિત્રનો મત એવો છે કે એ લેખ કલિંગના રાજા ઐરનો હતો, જે રાજા મૂળ રાજ્ય પચાવી પડ્યો હતો અને જેણે ઘણું દાન કર્યું, તળાવો ખોદાવ્યાં અને આવાંજ બીજાં જનહિતનાં કામો કરીને લોકોનો માનીતો થયો. પ્રીન્સેપના મત પ્રમાણે એ લેખ ઇ. સ. પૂર્વે ૨૦૦ વર્ષથી જુનો નથી. ‘ કોરપસ ઇન્ડી-સ્ક્રીપ્શ્યોનમ્ ઇન્ડીકેરમ્ ’ (Corpus Inscriptionum Indicarum) ના કર્તા પ્રીન્સેપના મતને મળે છે અને ધારે છે કે એ લેખ અશોકના લેખોથી જુનો અને

૨૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઇ. સ. પૂર્વે બીજા સૈકાના છેલ્લા પચીસ વર્ષમાં થએલો છે. 'કારણકે કોઈપણ અક્ષર ઉપર માથું કે માત્ર દોરેલા નથી.' પરંતુ ડાક્ટર મિત્ર એ લેખને ઇ. સ. પૂર્વે ૪૧૬ ને ૩૧૬ ની વચ્ચેનો ગણે છે. તેમનો નિર્ણય ઇ. સ. પૂર્વે ૪૧૬ થી ૩૧૬ સુધી રાજ્ય કરનાર નવ નન્દોમાંથી એક નંદરાજ ઉપર આધાર રાખે છે. જે ભાગમાં (લીટી ૬) નંદો વિષે કહેવામાં આવ્યું છે તે ભાગનું ભાષાંતર હું નીચે આપું છું:—

“રત્નો—બધી સામગ્રી—તે દેવને આપે છે. ત્યારબાદ દાન કરવાની ઇચ્છા થવાથી—નન્દ રાજાનાં નાશ કરેલા સો મહેલો, અને તેને પણ કાઢી મૂકેલો, અને વિજયનાદી શહેરમાં જે કાંઈ હતું તે સર્વ લૂટને ઉપર કહ્યું તે પ્રમાણે દાનમાં વાપરી દીધી. *

ગ્રીન્સેપ અને મિત્રના મતપ્રમાણે આ ગુહા બૌદ્ધની છે. કારણ કે ત્યાંના લેખમાં બૌદ્ધનાં ચિન્હો નજરે પડે છે. પરંતુ ડાક્ટર ભગવાનલાલ ઈંદ્રજીએ તે જૈનની છે એમ પૂરવાર કર્યું છે અને તે ખારવેલની બનાવેલી છે એમ કહ્યું છે. આ લેખની છેલ્લી અગર ૧૭ મી લીટીમાં ખારવેલનું નામ આવે છે. ભગવાનલાલના મત પ્રમાણે આ લેખની મિતિ મૌર્યસન ૧૬૫ અગર ઇ. સ. પૂર્વે ૧૫૭ † છે. મૌર્યસન ઇ. સ. પૂર્વે ૩૨૧ થી શરૂ થાય છે, તેથી ગુહાનો વધારેમાં વધારે જુનો વખત ઇ. સ. પૂર્વે બીજા સૈકાનો હોઈ શકે. હાલમાં ડાક્ટર ફ્લીટે 'જર્નલ ઓફ ધી એશીયાટીક સોસાયટી ઓફ ગ્રેટબ્રિટન' ના એક પેપરમાં જોળી કાઢ્યું ત્યાંસુધી વીન્સેન્ટ સ્મીથ ‡ વિગેરે શોધકોનો પણ તેવોજ મત હતો. પાંડિતનું મત મને પસંદ નથી, પણ ઇ. સ. પૂર્વે ત્રીજા સૈકાના અંતમાં હોઈ શકે એમ હું ઘાડું છું. એટલે કે મગધની ગાદી ઉપર અશોક આવ્યો તે પહેલાં ડાક્ટર ફરગ્યુસન અને ખરગેસના મત પ્રમાણે 'આ લેખની મિતિ ઘણું ખરું ઇ. સ. પૂર્વે ૩૦૦ છે.' તેઓ કહે છે કે અશોકના રાજ્યથી, ખડકોમાંથી ભોંયરાં ખોદી કાઢવાની રીતિ, શરૂ થઈ અને ત્યારબાદ ઉત્તરોત્તર પ્રગતિથી આ કામ ૧૦૦ વર્ષ સુધી ચાલ્યું. ‡

આ લેખની ૧૬ મી લીટીમાં કહેવામાં આવ્યું છે કે આ રાજાએ 'જમીનની તળે ખોદા; તથા દેવાલય અને સ્તંભો વાળાં ભોંયરાં કરાવ્યાં.' આ ઉપરથી આપણે એમ કહી શકીએ કે હાથી ગુફાની પાસે તેના જેટલી જુની બીજી ગુહાઓ છે.

* જી. એ. એસ. બી. પુ. ૬.

† Actes du Sixieme Congres or, tome iii. pp. 174-177.

‡ વી. સ્મીથની 'અર્લી હિસ્ટરી ઓફ ઈન્ડિયા', પા. ૩૫ (૨૧૫).

૨. ફરગ્યુસન અને ખરગેસની 'કેવટમ્પ્લસ ઓફ ઈન્ડિયા' પા. ૬૭.

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૨૫૯

જોકે તે આપણે નિશ્ચય પૂર્વક કહી શકીએ નહિ. વળી આપણે એમ પણ કહી શકીએ કે “ચૈત્ય દેવાલય તથા સ્તંભોવાળી ગુહાઓ” કરતાં બુની બીજી ગુહાઓ હશે.

ખંડગિરિની ગુહાઓમાંની શતધર અગર શતવક, નવમુનિ, અને અનન્ત ગુહાઓ જરૂરની છે. આમાંની પહેલી બે માં જૈન અસર વ્યક્ત છે અને બાકીનીમાં બુદ્ધોની અસર છે. શતવક ગુહાને એક ચોટલો હતો. જેના ઉપર સ્તંભો હતા અને તેની અંદર સાત નાના સ્તંભો હતા જે હાલ જતા રહ્યા છે. તેમાં બે ગુહાઓ છે જેની વચમાં એક પાતળી ભીંતનો આંતરો છે. તેમનાં નામ, ત્રિશૂલ અગર વર-ભુજી ગુહાઓ. શતધર ગુહામાં દક્ષિણના ભાગની પરસાળની દિવાલો ઉપર લાંછનો સાથે જૈનતીર્થંકરોની આકૃતિઓ કોતરેલી છે. પરસાલના ડાબા ખુણાથી શરૂ કરીને તીર્થંકરોની આકૃતિઓનું વર્ણન નીચે આપું છું.

(૧) આ એક ઋષભદેવની નવ્ર ઉંચી આકૃતિ છે અને તેમની પાસે એક પોહીઓ છે અને બે બાજુએ ઉંચે હાથમાં ગાયનનાં સાહિત્યો લઈને ઉભેલા બે સેવકો છે. વળી બે બાજુએ બીજા બે સેવકો છે. તેમાંના જમણા હાથ તરફના સેવકના હાથમાં ચામર છે તથા ડાબા હાથ લાણીના સેવકના હાથમાં પંચપાત્ર છે. તેઓ એક ઉંચા ભાગ ઉપર ઉભા છે, જેમાં ધ્યાનગ્રસ્ત સ્થિતિમાં પલાંડી વાળીને બેઠેલી ઉપસેલી બે આકૃતિઓ છે. તેમાંની ડાબી આકૃતિના હાથ છાતી આગળ જોડેલા છે અને જમણી આકૃતિની ડાબી હથેલી જમણી હથેલી ઉપર મૂકેલી છે. આ આકૃતિઓની નીચે બે નાગણીઓની આકૃતિઓ છે જે હાથ જોડીને પ્રાર્થના કરે છે તથા જેમના ઉપર સર્પની ફણાઓ આવેલી છે. આની નીચે વચમાં એક બળદની આકૃતિ છે જેની ડાબી બાજુએ નાળયાવાળું એક પાણીનું વાસણ છે તથા જમણી બાજુએ એક શંખ તથા સિંહ છે. બળદ દુહરતી રીતે જ કાઢ્યો છે. તેના શરીરની કરચલીઓ પણ કાઢેલી છે.

(૨) આ અજીતનાથની લાંબી નગ્ન આકૃતિ છે. ઉપરની બાજુએ ચંદ્ર આપ્યો છે. ઉપરની બે બે આકૃતિઓ છે તે હાથમાં ખ્યાલા લઈને ઉભેલી બે સ્ત્રીઓ છે. વચ્ચે બે હાથમાં સેવકની આકૃતિઓ છે; તેમાંની ડાબી આકૃતિના ચામર છે, તથા જમણી આકૃતિના હાથમાં પંખો છે. નીચેની આકૃતિઓ (૧) ની આકૃતિઓ જેવી છે. અહીં આ ચિન્હ તરીકે હાથી કાઢેલા છે. અને તેની બે બાજુએ સિંહો કાઢેલા છે.

(૩) આ સંલવનાથની મૂર્તિ છે તે ધ્યાનગ્રસ્ત સ્થિતિમાં છે. તે એક પ્રપુલ્લ કમળ ઉપર બેઠેલા છે અને તેમની ડાબી હથેલી ઉપર જમણી હથેલી છે. વચ્ચેની બીજી આકૃતિઓ (૨) ના જેવી છે. અહીં ઘોડાને ચિન્હ તરીકે કાઢ્યો છે. ડાબી બાજુએ નાળયાવાળું પાણીનું વાસણ છે તથા બન્ને બાજુએ બે સિંહ છે.

૨૬૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૪) આ અભિનંદનનાથની 'ધ્યાની' આકૃતિ છે તે (૩) ના જેવી છે; ઉપરના બે સેવકોને બદલે બે કમળો છે. ચિન્હ તરીકે માંકડું ચિત્રેલું છે.

(૫) આ (૩) ના જેવી છે; ડાબી ડાબી બાબુના સેવકનો હાથ માથાના મુકુટ ઉપર છે. ચિન્હ તરીકે હંસ છે. આ સુમતિનાથની આકૃતિ છે.

(૬) આ (૩) ના જેવી છે; ચિન્હ તરીકે પદ્મ કાઢેલું છે. આ કમળની જમણી બાબુએ (૩) ની માફક પાણીનું વાસણ છે અને ડાબી બાબુએ કુંભ છે. આ પદ્મ-પ્રભુની આકૃતિ છે.

(૭) આ સુપાર્શ્વનાથની ધ્યાની આકૃતિ છે. ઉપરની આકૃતિઓને બદલે અહીં આછું શોભાવાળું કામ કરવામાં આવ્યું છે. અહીં ચિન્હમાં સ્વસ્તિક છે જેની શાખાઓ ઘડીઆળના કમથી ઉલટી દિશામાં વાળેલી છે.

(૮) આ (૭) ના જેવી છે. પણ ઉપરનું આછું કામ તેના કરતાં જરા મુદ્દું છે. ચિન્હ તરીકે અર્ધચંદ્ર છે. આ ચંદ્ર પ્રભુની આકૃતિ છે.

(૯) આ (૮) ના જેવી છે; અહીં ઉપરની આકૃતિઓમાં કમળો છે. ચિન્હ તરીકે મોર છે. આ આકૃતિ જેવી બીજી એકે નથી. કારણ કે કોઈપણ તીર્થંકરને મોરનું ચિન્હ નથી.

(૧૦) આ (૯) થી જુદી છે. તેમાં તીર્થંકરની ઉભેલી નગ્ન આકૃતિ છે. ચિન્હ જતું રહ્યું છે. બે પોપટની આકૃતિઓ છે. આ આકૃતિ જેવી બીજી નથી.

(૧૧) આ (૧૦) ના જેવી છે. પણ નગ્ન આકૃતિ ઉપર સર્પની છાયા છે. ઉપરની આકૃતિઓમાં બે ઉડતી પરીઓ છે. ચિન્હ તરીકે એક અબજુયો છોડવો છે. બન્ને બાબુએ બે ઘડા તથા સિંહની આકૃતિઓ છે. કદાચ આ ૨૧ મા તીર્થંકર નેમિનાથ હોઈ શકે.

(૧૨) આ (૧૦) જેવી છે. આનું ચિન્હ સ્પષ્ટ જણાતું નથી. કારણકે હાલમાં તેની આગળ એક નાની પ્રતિમા ઘાલેલી છે. આના જેવી બીજી આકૃતિ નથી.

(૧૩) આ (૧) ના જેવી છે. ચિન્હનું મ્હોંડું ભાંગી ગયું છે.

(૧૪) આ (૫) ના જેવી ધ્યાની આકૃતિ છે. અહીં ચિન્હ તરીકે એક મધર છે તેની બે બાબુએ બે સિંહાકૃતિ છે. આ ૬ મા તીર્થંકર સુવિધિનાથની આકૃતિ છે.

(૧૫) આ (૧૪) ના જેવી છે. અહીં (૧૨) ની માફક ચિન્હ ઉપર એક નાની પ્રતિમા ઘાલેલી છે. આ આકૃતિના જેવી બીજી જાણવામાં નથી.

(૧૬) આ (૧૫) ના જેવી છે. સેવકોના હાથમાં ચામરો છે. ચિન્હ ભાંગી ગયું છે, ઘણું ખડું તે હરણનું હશે. આ ૧૬ મા તીર્થંકર શાંતિનાથની આકૃતિ છે.

(૧૭) આ ધ્યાની આકૃતિ છે; ઉપરની આકૃતિઓ શોભા માટે છે ચિન્હ

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.

૨૬૧

ભાંગી ગયું છે અને તે ઘેટાનું હોય તેમ જણાય છે. ૧૭ માં તીર્થંકર કુંથુનાથની આકૃતિ છે.

(૧૮) આ (૧૫) ના જેવી છે. મચ્છનું ચિહ્ન છે. આના જેવી બીજી આકૃતિ જાણવામાં નથી અને કદાચ તે કલ્પિત હશે. કારણકે કેઇપણ તીર્થંકરને મચ્છનું ચિહ્ન નથી.

(૧૯) આ ધ્યાની આકૃતિ છે. ઉપરના ભાગમાં કમળો છે. તેમાં પાણીના વાસણનું ચિહ્ન છે તેથી તે ૧૭ માં તીર્થંકર મલ્લીનાથની આકૃતિ છે.

(૨૦) આ (૧૫) ના જેવી ધ્યાની આકૃતિ છે. એક કલ્પિત છોડનું ચિહ્ન છે તેથી ૨૧ માં તીર્થંકર નમીનાથની આકૃતિ દર્શાવે છે.

(૨૧) આ (૧૫) ના જેવી ધ્યાની આકૃતિ છે. કાચખાનું ચિહ્ન છે. તેથી તે ૨૦ માં તીર્થંકર સુનિ સુવ્રતનાથની આકૃતિ દર્શાવે છે.

(૨૨) આ ધ્યાની આકૃતિ છે; ઉપરના ભાગમાં દેવાંગનાઓ કાઢેલી છે. શંખની નિશાની છે અને તેની બે બાજુએ મોર છે અને તેથી તે ૨૨ માં તીર્થંકર શ્રી નેમીનાથની આકૃતિ દર્શાવે છે.

(૨૩) આ એક ઉભી નવન આકૃતિ છે. ઉપરના ભાગમાં કમળો છે. તીર્થંકરના મસ્તક ઉપર જળની ધારા કરતી હોય તેમ હાથમાં કુંભ લઈને બે દેવાંગનાઓ કાઢેલી છે. ગેંડીનું ચિહ્ન છે. આ આકૃતિમાં ૧૧ માં તીર્થંકર શ્રેયાંસનાથ છે.

(૨૪) આ એક ઉભી નવન આકૃતિ છે. ઉપરની બાજુએ (૧) ની માફક ગાયનનાં સાહિત્યોસહ અંસરાઓ ઉભેલી છે. સિંહનું ચિહ્ન છે. અને છેલ્લા એટલે ૨૪ માં તીર્થંકર મહાવીરસ્વામીની આકૃતિ છે.

* નિમ્નગત, જૈન કોષકર્તા હેમચંદ્રની કડીઓ ઉપરથી એમ જણાયે કે ઉપરોક્ત આકૃતિઓ ઉપસેલી કાઢવામાં અમુક શૈલી અનુસરવામાં આવી જ નથી. કેટલીક આકૃતિઓ પુનઃ પુનઃ આવી છે તથા કેટલાક તીર્થંકરોને કાઢી નાંખવામાં આવ્યા છે. ૧૧ મી અને ૨૦ મી આકૃતિઓમાં ૨૧ માં તીર્થંકર નેમીનાથ આપવામાં આવ્યા છે. તીર્થંકરોને ચિન્હોસહ કાલગણના પ્રમાણે ગોઠવવામાં આવ્યા છે. કેટલીકવાર આ કમનો ભંગ કરવામાં આવ્યો છે, પરંતુ કમભંગ સલાટોના અજ્ઞાનને લીધે છે.

* વૃષો ગજોઽથઃ પ્લવગઃ કૌશ્વોઽન્નં સ્વસ્તિકઃ શશી ।

મકરઃ શ્રીવત્સઃ સ્વર્ગી મહિષઃ શૂકરસ્તથા ॥

શ્યેનો વજ્રં મૃગચ્છાગૌ નન્દાવર્ત્તો ઘટોઽપિ ચ ।

કર્મ્મો નીલોત્પલં શંખઃ ફણી સિંહોઽર્હતાં ધ્વજાઃ ॥ (શ્રી હેમચંદ્રઃ)

૨૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

૯ મી અને ૧૮ મી આકૃતિમાં જણાવ્યા પ્રમાણે જૈન શાસ્ત્રમાં નહિ કહેતી એવી આકૃતિઓ કાઢવા પરથી તેમનું અજ્ઞાન સાબીત થાય છે.

ત્રિશૂળ શુદ્ધાની ઉત્તરમાં બારભૂજ છે અને તેની સાથે નવમુનિ શુદ્ધા છે.

નવમુનિ શુદ્ધા એક સાધારણ શુદ્ધા છે, તેમાં બે ચોરડા છે અને એક ચોટલો છે. આ શુદ્ધાની જરૂર એટલી જ છે કે તેમાં જૈનશ્રમણ શુભચન્દ્ર વિષેનો એક લેખ છે અને તેની મિતિ ઇ. સ. ૧૦ મી સદી છે. આર્કીઓલોજીકલ સર્વે રીપોર્ટ પુ. ૧૩ ના પ્રકાશકે આ કોતરેલી આકૃતિઓ બુદ્ધની છે એમ ગણવામાં ભૂલ કરેલી છે.

ઇ. સ. ૧૮ મી સદીના અંતમાં ખંડગિરિના શિખર ઉપર મરાઠાઓએ બંધાવેલા જૈન દેવાલય વિષે સહજ સૂચના કરે છે. કીટો (Kittoe) ધારે છે કે હાલનું દેવાલય કોઈક ચૈત્યની જગ્યા ઉપર બાંધેલું છે, કારણકે ત્યાં બુદ્ધ મહાનની સામગ્રી તેને જડી હતી.* પણ કીટોના કહેવા પ્રમાણે ત્યાં કોઈ બુદ્ધ દેવાલય પહેલાં હોય તેમ મને લાગતું નથી.

આ જૈન દેવાલયથી પશ્ચિમે અને લગલગ સપાટ જમીન ઉપર કેટલાક ઊભા ચોરસ પથ્થરો છુટા છવાયા પડ્યા છે અને કર્નીગહામના કહેવા પ્રમાણે તે ચૈત્યો દર્શાવે છે.† આ ‘દેવ સભા’ છે. કદાચ આ નામ એ જગ્યાનું જ હોય.

નામદ્રોણીસરાઈન, ફેડવાનો દારૂ, ગનકોટન, કીસલગઢ અગર નોબલ ડાયનેમિક વિગેરે પદાર્થોની શોધ થયા પહેલાં આવા ખડકને ઉડાવવો એ કેટલું અઘરું કામ હશે તે માત્ર કલ્પનામાં આવી શકે, પણ અહીંયા પથ્થરો પોચા તથા કાણુંવાળા છે તેથી ખોદાણુકામ સહેલાઈથી થઈ શકે તેમ છે. સામાન્ય રીતે મુખ્ય ખડકથી દૂર ઢાળ પડતી જમીનથી શુદ્ધાઓ ખોદવામાં આવી છે. જ્યાં બની શકે ત્યાં બહાર જોવાને બાંકાં કરેલાં છે. મારે કહેવાની જરૂર નથી કે આ બાંકા રેલ્વેને માટે ખડકો કોરતાં જોવામાં આવે છે. ત્યાં પાણી જવાની રીત સંતોષકારક રીતે રાખવામાં આવી છે. આ ઉપરથી પ્રીન્સેપ ઉપર એવી સજ્જડ અસર થઈ કે તેણે ‘જર્નલ ઓફ ધી એશિયાટીક સોસાયટી, પુ. ૧૬ પા. ૧૦૭૬ માં નીચે પ્રમાણે લખ્યું છે:—

“.....ચોરડામાંથી પાણી જવાને માટે એક અદ્ભુત યુક્તિ વાપરી છે, નહિતો પથ્થરના છિદ્રાણુપણને લીધે ચોમાસામાં પાણી ટપકત. તેથી છતમાં નાનાં છિદ્રો કર્યાં છે અને તે સર્વ નીચેના એક ખુણામાં ભેગાં થાય છે જ્યાં આગળ બહાર પાણી જવા માટે એક મોટું બારું રાખ્યું છે.”

* કીટોનું જ. એ. એસ. બી. પુ. ૬ પા. ૧૦૭૯.

† કર્નીગહામનો આર્કીઓલોજીકલ સર્વે ઓફ ઇડીયા, પુ. ૧૩, પા. ૮૦.

માનસિક મિત્રો અને શત્રુઓ.

૨૬૩

ઝોરડાની છત ઘણી વાર જરાક વાંકી દેખાય છે. જૈન ગુમ્ફા છતનો ઉઠાવ તથા પહોળાઈનું મેં માપ લીધું છે અને તેથી માલુમ પડ્યું કે તેના ઉઠાવ અને પહોળાઈનું જે પ્રમાણ છે તે હાલ પણ કોઈ પણ ઇજનેર કબુલ કરે. (અપૂર્ણ)

સુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી.

* માનસિક મિત્રો અને શત્રુઓ

“We can make our minds art galleries of beauty or chambers of horror; we can furnish them with anything we please”

(આપણે આપણા મનને સૌંદર્યનું મંદિર અથવા શોકભયાદિકનું નિવાસ-સ્થાન બનાવી શકીએ; આપણે ઇચ્છીએ તે વસ્તુઓથી તેને સાધન સંપન્ન કરી શકીએ.)

આપણા વિચારો માનસિક આકૃતિઓ જ છે. તે આકૃતિઓ સાકાર સત્યતાની પૂર્વે આવિર્ભૂત થાય છે. તે માનસિક આકૃતિઓ-ચિત્રોની જીવનમાં તેમજ ચારિત્ર્ય ઉપર છાપ પડે છે. આપણા વિજયના અને સુખના શત્રુઓ-અસ્વસ્થ વિચારો, વિષમ વિચારો, ઇર્ષ્યાના વિચારો આપણા મનોરાજ્યમાં દાખલ થઈ આપણી શાંતિ અને સ્વાસ્થ્ય કે જેના વગર જીવન એક જીવંત કપ્પ સમાન છે, તેને લૂંટી લે તેના કરતાં આપણા જીવનમાં ચારો દાખલ થઈ આપણા કિંમતી ખજાના અને માલમિલકત લૂંટી લે તે સહસ્રધા સારું છે.

જે કંઈ આપણે કરીએ અથવા ન કરીએ તે બધી બાબતમાં કોઈ પણ પ્રકારના વિષમ વિચારોને આપણા મનમાં સ્થાન કરવા ન દેવું એવો નિશ્ચય કરવો. આપણી માનસિક શક્તિ ને શુદ્ધ અને પવિત્ર રાખવાપર જ દરેક વસ્તુનો આધાર છે. આપણા મનરૂપ મંદિરને દરેક પ્રકારના વિચાર શત્રુઓથી મુક્ત અને પવિત્ર રાખવાને યત્ન કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

એક વિષમ વિચાર અથવા એક અસ્વસ્થ પ્રકૃતિને એક જ વખત પોષણ આપવાથી ઘણા વિષમ વિચારો અને અનેક અસ્વસ્થ પ્રકૃતિઓ ઉત્પન્ન થાય છે. જે ક્ષણે આપણે એક અથવા બીજાને પોષણ આપ્યું કે તત્ક્ષણે જ તે સહસ્રધા વધશે અને વધારે પ્રબલ અને ઉગ્ર થશે. આપણે વૈષમ્ય અથવા અસુસ્થ પ્રકૃતિની સાથે

* એક ઇંગ્રેજ ગ્રંથ ઉપરથી.

૨૬૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કંઈ પણ કામ છે નહિ, કેમકે તેઓ જેને સ્પર્શે છે તે વિષમ બની જાય છે. તેઓ તેના વિષમ સંસ્કાર પ્રત્યેક વસ્તુ પર મુકે છે. અને તેનાથી કોઈ પણ મનુષ્ય આશા સુખ અને નૈપુણ્ય રહિત થઈ જાય છે. આ સઘળી શ્યામ આકૃતિઓને અને ચિત્રોને તમારા મનમંદિરમાંથી હાંકી કાઢો, કારણકે તેઓ નિરાશા અને પરાલવને ઉત્પન્ન કરે છે.

આપણે આપણા વિચારોના દ્વાર પર બરાબર ચોકી રાખી આપણા સુખ અને આકાંક્ષાના શત્રુઓને દૂર રાખવાની જરૂર છે. આપણા મનમંદિરમાં વસનારા આ શત્રુઓ સિવાય આપણા કોઈ શત્રુ નથી, જે શત્રુઓને જન્મ દેનાર આપણા પોતાના વિકારો, વિક્રિયા અને સ્વાર્થપણ જ છે.

સ્વભાવથી જ આપણું એવું બંધારણ છે કે આપણે સાચું જ કરવું જોઈએ, સીધા જ જવું જોઈએ, પવિત્ર, શુદ્ધ, નિઃસ્વાર્થી, સત્યગ્રાહી, ઉદાર અને પ્રેમાળ રહેવું જોઈએ; નહિ તો આપણે વાસ્તવિક વિજય, સુખ અને આરોગ્ય પ્રાપ્ત કરી શકીએ જ નહિ. મન અને શરીરનું સંપૂર્ણ ઐક્ય એજ ખરું માનસિકત્વ છે.

જો આપણે વિનાશકવિચાર શત્રુઓના પ્રવેશને માટે આપણા મનમંદિરના દ્વાર બંધ રાખીએ અને જે વિચારો ઉદ્ભવ કરે છે, સતેજ કરે છે, આનંદ અને આશા આપે છે એવા વિચારોને જ આપણા મનમાં દાખલ કરીએ તો આપણે મહાન સંઘર્ષ અને પરિશ્રમને અટકાવવા શક્તિવાન થઈ શકીએ. એવા અનેક દાખલાઓ બને છે કે જેમાં દુઃખદ, ઉદાસી અને વિષમ વિચારો મનુષ્યનું જીવનતેજ અદ્ય સમયમાં જ ચુસી લે છે, જે દિવસોના દિવસો સુધી કરેલ સખત મજુરીથી પણ બનવું અશક્ય છે.

કોઈ વખત એકાદ શોકકારક અને નિરાશાજનક ઘટના બનવાથી અથવા દ્રવ્યના ભારે નુકશાનથી માત્ર અદ્ય સમયમાં જ માણસના બાહ્ય સ્વરૂપમાં મહાન વિકૃતિ થયેલી એટલે સુધી જોઈએ છીએ કે તેના પરિચિત માણસો પણ તેને ભાગ્યે જ ઓળખી શકે. સ્વપ્નમાં પણ અનુભવેલો દુષ્ટ વિચાર કેશને સ્વેત કરી મુકે છે, એવા ઘણાં દૃષ્ટાંતો મળી આવે છે. આ બધાથી વિચારનું પ્રાગલ્ભ્ય સાબીત થાય છે.

થોડા દિવસોમાં જ અથવા અઠવાડિયામાં ઇર્ષ્યા-અસૂયા માણસના જીવનમાં કેટલી ભયાનક વિકૃતિ કરી મૂકે છે ? તે પાત્રનશક્તિનો નાશ કરે છે, જીવન પ્રવાહને સૂકવી નાંખે છે, જીવન તત્વને ક્ષીણ કરે છે, અને વિવેક બુદ્ધિને સંકુચિત કરે છે. ખરેખર, સમસ્ત જીવનને વિષમય બનાવે છે.

વિચાર કરવાની કળામાં બાળકોને યોગ્ય શિક્ષણ આપ્યું હોય તો આપણા

માનસિક મિત્રો અને શત્રુઓ.

૨૬૫

આનંદના, સુખના અને સંતોષના ચોરોથી કરાયલા ઉચ્છેદને બદલે માનસિક, સૌંદર્ય અને સ્વાસ્થ્યની પ્રાપ્તિ થોડી વધે. પહોંચેલા માણસને કેટલી સુગમ અને સુકર થઈ શકે ?

આપણે સત્વર સમજી શકીએ છીએ કે ગરમ વસ્તુ શરીરને બાળે છે, તીક્ષ્ણ હથિયાર કાપી નાંખે છે, અને જે વસ્તુઓ પીડાકારક હોય છે તે તજી દેવાનો અને જે શારીરિક સુખ અને આનંદ આપે તેનો અનુભવ કરવાને ચત્ન કરીએ છીએ; જ્યારે આપણા મનોરાજ્યમાં આપણે હુમેશાં આપણી જાતને નાશકારક અને ભયપ્રદ વિચારોથી બાળીએ છીએ, કાપીએ છીએ અને આપણા રૂઢિચરણ અને મગજને વિષમય બનાવી મુકીએ છીએ, આનું શું કારણ ? નિરંતર આપણે આ માનસિક ઘા અને દાહ સહન કરીએ છીએ, છતાં પણ આ દુઃખના કારણોને નિર્મૂળ કરવાનો વિચાર પણ કરતા નથી.

દુઃખ સહન કરવા માટે નહિ, પણ આનંદી, સુખી, ઉદ્ધૃત, અને પ્રસન્ન રહેવા માટે જ પ્રત્યેક વ્યક્તિ નિર્માયેલ છે. વિચાર કરવાની કલુષિત ટેવને લઈને જ માનવ જાતિનું અધઃપતન થયું છે—આખી જાતિ ક્ષીણતાને પામી છે. પ્રત્યેક મનુષ્ય સુખીમાં સુખી હોવો જોઈએ એવી નૈસર્ગિક યોજના છે, છતાં આપણે અનુભવપરથી કહી શકીએ કે જેમ ઘડીયાળના બનાવનારે થોડી પણ અપૂર્ણતા રાખવાનો વિચાર રાખ્યો હોય અને યોજના કરી હોય તેમ કુદરતે જેની “ સર્વ વસ્તુઓ સંપૂર્ણ રીતે સારી છે. ” તેણે માણસોને વધારે ઓછા પ્રમાણમાં કર્મ કાયદા પ્રમાણે દુઃખ હોવું જોઈએ એવી પણ યોજના કદાચ કરી હોય.

આપણા વિચાર શત્રુઓથી મુક્ત થવાને અવિચ્છિન્ન, આશ્રયયુક્ત, નિયમિત અને યથાક્રમ પ્રયત્નની અપેક્ષા છે. આપણે કેઈ પણ નહાતું સુતું કાર્ય ઉત્સાહ શક્તિ અને અડગ નિશ્ચય વગર સાધી શકતા નથી, તો પછી પૂર્ણ ઉત્સાહથી સામાન્ય તેઓને હાંકી કાઢ્યાં વગર અને મનમંદિરનાં દ્વારપર તેઓને માટે તાણુ લગાવ્યા વગર કેવી રીતે આપણા શાંતિ અને સુખના શત્રુઓને મનોરાજ્યમાંથી દૂર રાખવાની આશા રાખી શકીએ ?

જે લોકો તરફ આપણને અણુગમો હોય, જેઓ આપણને હાનિકર્તા હોય તેઓને અથવા આપણા લૌકિક શત્રુઓને આપણા ઘરમાં આવતા અટકાવવાને આપણને કંઈ શ્રમ વેઠવો પડતો હોય તેમ લાગતું નથી; તો આપણા વિચાર શત્રુઓને આપણા મનમાં પ્રવેશતા કેમ અટકાવી શકીએ નહિ ? આપણે ભૂમિ ઉપર ઉઘાડે પગે ચાલીએ તો આપણા પગને ઇજા કરે તેવા અણીદાર પથરો ઉપર નહિ ચાલતાં તેને સ્પર્શ્યાથી દૂરજ રાખશું; તેવી રીતે જે તિરસ્કારના

૨૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિચારો, સ્વાર્થી વિચારો, ઇર્ધ્યાયુક્ત વિચારો, આપણને ઇબ્બ કરે છે, અને પીડા કરે છે, તેવા વિચારોને દૂર રાખવા-હાંડી કાઢવા તે કઠિન નથી. તે વિષય બહુ ગંભીર નથી. માત્ર માનસિક શત્રુઓથી વિમુખ થવાનો અને માનસિક મિત્રોનું સન્માન કરવાનોજ તે પ્રશ્ન છે.

કેટલાક વિચારો આશા, આનંદ, પ્રસન્નતા અને પ્રોત્સાહન આપે છે જે આખા શરીરમાં વિસ્તરી રહે છે. કેટલાક વિચારો એવા હોય છે કે જે આશા, સંતોષ અને આનંદ દાણી દે છે. જે આપણે નિરંતર પ્રોત્સાહક અને પ્રબલ વિચારોનું મનમાં સેવન કરીએ તો સુખ, સંપત્તિ, ઐશ્વર્ય અને દીર્ઘાયુષ્યની પ્રાપ્તિ કેટલે દરજ્જે સંભવિત છે તેનો વિચાર કરો.

મનમાં સ્નેહના વિચારોનું મનન થતું હોય, ત્યારે સ્નેહાભાવના વિચારોનો પ્રવેશ અશક્ય છે; માનસિક અરીસામાં સૌંદર્ય પ્રતિબિંબિત થયેલું હોય ત્યારે વિરૂપતાની છાયા અશક્ય છે; આનંદનું પ્રાધાન્ય હોય, ત્યારે શોક દબાઈ જાય છે. જ્યારે આનંદ આશાનો મનમાં વાસ હોય છે ત્યારે દુઃખ અને શોકની સત્તા શરીર પર ચાલી શકેજ નહિ.

જે તમે ભયના વિચારો, ચિંતાના વિચારો, માંદગીના વિચારોથી વિચાર-શત્રુઓને તમારા મનમંદિરમાંથી થોડો પણ સમય દૂર રાખશો તો તેઓ તમને સદાને માટે ત્યજી દેશે, એ નિઃસંદેહ છે; પણ જે તમે તેઓનું સેવન કરશો, તેઓને પોષણ આપશો તો તેઓ અધિક પોષણ અને ઉત્તેજનને માટે પુનઃ આવશે. તમારા મનમંદિરનું દ્વાર તેઓને માટે ખંધ રાખવું એજ તેઓથી વિમુખ થવાનો અમોઘ ઉપાય છે. તેઓની સાથે કંઈ સંબંધ ન રાખો, તેઓને વિસરી જાઓ અને તેઓને દૂર કરો. જ્યારે સંયોગો પ્રતિકૂળ હોય ત્યારે એવા વચન ન ઉચ્ચારો કે ‘મારું લાગ્યજ એવું છે, હમેશાં હું ઉપાધિમાંજ આવી પડું છું. હું બાણુતો હતો કે તે એમજ બનશે, અને તે એમજ બન્યું.’ આમ પોતાની દયા ખાવી અને નિર્જળ મન રાખવું એ ઘણી જોખમભરેલી ટેવ છે. મનને કેવળ વિશુદ્ધ અને નિર્મળ રાખવાનું કાર્ય અતિ દુષ્કર નથી. ભૂતકાળની દુઃખદ ઘટનાઓ અને શોકપ્રદ અનુભવોને મનમાંથી ભૂંસી નાખવાનું કાર્ય તમે ધારો છો એવું અતિ કઠિન નથી. જે બાળતોએ તમને દુઃખી કર્યા છે તે બાળતોને વિસરી જવાનો તમે નિશ્ચય કરશો અને તે નિશ્ચય અમલમાં મુકશો કે તરતજ જે શાંતિ અને સુખનો તમને અનુભવ થવાનો તે અત્યારે તમારી વિચારમર્યાદામાં પણ આવી શકે તેમ નથી. તો તમારા દોષો અને દૂષણોને ભૂંસી નાંખો, ભૂલી જાઓ અને તેઓને ફરી કદિપણ પોષવા નહિ એવો દૃઢ નિશ્ચય કરો.

માનસિક મિત્રો અને શત્રુઓ.

૨૬૭

અલગત, એ ખરું છે કે આ વાત પહેલેજ વિચારે સિદ્ધ થઈ શકે તેવી નથી, તોપણ આગ્રહ અને નિશ્ચયપૂર્વક સતત પ્રયાસ કરવાથી માણસ આમાંના ઘણાખરા શત્રુઓનો ઉચ્છેદ કરી શકે. મનને સદા સારા, આનંદી અને આશાના વિચારોથી ભરવું, તે કડવા અને દુઃખદાયી અનુભવોને મનમાંથી દૂર કરવાનો ઉત્તમ ઉપાય છે.

અન્ય વસ્તુઓના માફક વિચારો પણ સજ્જતીય વસ્તુઓને આકર્ષે છે. જે વિચારો મનમાં પ્રધાનપણે પ્રવર્તે છે તે વિચારો પોતાના વિજ્ઞતીયને હાંકી કાઢે છે. નિકૃષ્ટતાને ઉત્કૃષ્ટતા હાંકી કાઢશે. નિરાશાને આશા હાંકી કાઢશે. મનને પ્રેમના પ્રકાશથી ભરે અને અસૂચા અને તિરસ્કાર સ્વતઃ પલાયન થઈ જશે. પ્રેમનો પ્રકાશ પ્રસરેલો હોય છે, ત્યાં આ સ્થામ આકૃતિઓ એક ક્ષણવાર પણ રહી શકશે નહિ. સદ્વિચારો, ઉદાર વિચારો, દયાના વિચારો, પ્રેમના વિચારો અને આરોગ્યના વિચારોથી મનને સર્વદા ભરેલું રાખો અને સર્વ વિરોધી વિચારો સત્વર ચાલ્યા જશે. જે વિરૂદ્ધ પક્ષના વિચારોનું અસ્તિત્વ એકી વખતે મનમાં હોઈ શકે જ નહિ. અસદ્વિચારોનું ઔપધસદ્વિચારોજ છે.

લિનલિન પ્રકારના વિચારોનું કેવું પ્રાબલ્ય છે તેની તુલના કરવાને ઘણાખરા લોકો અસમર્થ હોય છે. એક આનંદી અને ઉત્કૃષ્ટ વિચાર આપણને કેવા પ્રકુલ્લ અને સતેજ કરે છે તે સૌ કોઈ જાણે છે. તે વિચારથી આનંદ અને પ્રસન્નતા વિજળીની માફક સર્વત્ર વ્યાપી રહે છે. આવો વિચાર નવીન આશા, હિંમત અને જીવનનો નવીન પટ્ટ ઉત્પન્ન કરે છે.

જે સદ્વિચારોનું સેવન કરે છે તે નિરાશાને બદલે આશાનો અનુભવ કરે છે, ભીરૂત્વને બદલે હિંમતનો અનુભવ કરે છે, અને શંકા અને અનિશ્ચિતતાને બદલે દૃઢતા અને નિશ્ચયજ અનુભવે છે. વળી જે માણસ આશાજનક, પ્રેતસાહક અને ઉત્કૃષ્ટ વિચારોથી મિત્રોને મનમાં વાસ આપીને પોતાના વિજયના શત્રુઓને દૂર રાખી શકે છે તે શંકા અને નિરાશાના ગુલામ બનેલા પર અતુલ સત્તા લોગવે છે. આવા માણસોને દરેક કાર્ય નિરંકુશ પ્રકૃતિવાળા માણસોને સાધ્ય હોય તે કરતાં વધારે સ્ફેલાઈથી સાધ્ય હોય છે. જે પ્રમાણમાં આ માનસિક શત્રુઓને મનમાં દિરમાંથી દૂર રાખી શકીએ તેના પર આપણા જીવનના મૂલ્યનો આધાર છે.

તમે એમ ખાત્રીપૂર્વક નજ કહી શકો કે તમે પૂર્ણતા, પ્રેમ, સૌંદર્ય અને સત્યતાની મૂર્તિ છો અને તેથી ઉક્ત ગુણોજ પ્રદર્શિત કરવાનું તમારે માટે નિયત કરવામાં આવ્યું છે. તેથી તમે પોતાની જાતને કહો કે “જ્યારે જ્યારે તિરસ્કાર, દ્વેષ, વૈરભાવ, નિરૂત્સાહ, અને સ્વાર્થના વિચારો મારા મનમાં આવે છે ત્યારે ત્યારે

૨૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હું મને પોતાને અત્યંત હાનિ કરું છું. મેં મારા પોતાનાપર એવો કારી ઘા માર્યો છે કે જે મારા માનસિક શાંતિ, સુખ અને આનંદ નૈપુણ્યાદિનો વિનાશક છે. આ સઘળા વિચારશત્રુઓ મારી જીવનપ્રગતિ અટકાવી દે છે. તેઓના વિશેષીઓથી મારે સત્વર તેનો નાશ કરવો જોઈએ.”

તે વિચાર લયનો હોય, ચિંતાનો હોય, ઇર્ષ્યાનો હોય, સ્વર્થનો હોય, ગમે તે હોય તોપણ જે કંઈ જીવનના સૌંદર્યને અને સૌષ્ટ્યને દૂષિત કરે છે તેને નાશકારક રિપુની જેમ હાંકી કાઢવા જોઈએ. ઉપાધિ, ચિંતા, ઇર્ષ્યા અને ખરાબ સ્વભાવ આ સર્વ રોગી મનના જ ચિન્હો છે. કોઈપણ પ્રકારનું દુઃખ અથવા વૈષમ્ય એમ સાબીત કરે છે કે તમારું મન કલુષિત છે.

યોગ્ય સમય આવશે ત્યારે આપણને પ્રત્યક્ષ થશે કે અદ્ય સમય પણ આવી ગયેલા પ્રત્યેક ક્રોધના આવેશની, તિરસ્કાર અને વૈરના વિચારોના પ્રત્યેક સ્પર્શની અને સ્વર્થ, લય, ઉપાધિ, ચિંતા આદિના પ્રત્યેક આંદોલનની સચોટ છાપ જીવનમાં પડે છે અને પ્રાણુઘાતક અને છે. જ્યારે તમે ઉપાધિ, ચિંતા, ક્રોધ, વૈર અથવા ઇર્ષ્યાથી કલુષિત હોશો ત્યારે જાણવામાં આવશે કે આ વસ્તુઓ તમારી શક્તિને હરી લે છે, અને તમારા જીવનતત્ત્વને નષ્ટ કરે છે. આ નાશથી કોઈ જાતનું શુભ પરિણામ આવતું નથી એટલું જ નહિ પણ એ નાનુક મનોચંત્રને અવ્યવસ્થિત કરી મુકે છે, જેથી વૃદ્ધાવસ્થા જોડી આવે છે અને જીવંતી ટુંકી બને છે. ઉપાધિના વિચારો, લયના વિચારો, સ્વર્થી વિચારો લોહીને અને મગજને વિષમય કરે છે, નૈપુણ્યનો દ્વંસ કરે છે; આનાથી વિરૂદ્ધ વિચારો આનાથી વિરૂદ્ધ પરિણામ નીપજાવે છે. તેઓ શાંતિ આપે છે, નૈપુણ્ય વધારે છે, અને માનસિક પ્રતિભાશક્તિ ખીલવે છે. ફક્ત પાંચ મિનિટ પણ સેવેલા ક્રોધના વિચારથી શરીરના બુદ્ધા બુદ્ધા નાનુક લાગે. પર એટલી બધી ખરાબ અસર થાય છે કે જેને અસલ સ્થિતિમાં લાવતા અઠવાડીયા અથવા મહિનાઓ પસાર થઈ જાય છે. એકાદ લયકારક ઘટના ઉપસ્થિત થવાથી વાળનો રંગ સદાને માટે સફેદ થઈ જાય છે અને રહેરા ઉપર વૃદ્ધાવસ્થાસૂચક ચિન્હો ઉત્પન્ન થાય છે, તેથી જ્યારે સંપૂર્ણ રીતે આપણા સમજવામાં આવે છે કે આ અધમવૃત્તિ અને આ વિકારો આપણને અશક્ત બનાવે છે, આપણને નીતિપથમાંથી ચ્યુત કરે છે, આપણા મનોરાજ્યમાં મહાન ઉત્પાત અને અનર્થ કરે છે, અને શરીરમાં લયકારક દુઃખ અને પીડા ઉપજાવે છે, ત્યારે જેવી રીતે આપણે શારીરિક રોગથી બચવા યત્ન કરીએ છીએ તેમ તેનાથી બચવાનો યત્ન શરૂ કરશું.

જેમ અંધકાર કોઈ ભાવવસ્તુ નથી, પરંતુ પ્રકાશનો-તેજસનો અભાવ છે

મનોદ્રવ્ય.

૨૬૯

તેમ જે સઘળું આપણને વિષમ જણાય છે તે અલૌકિક ઐક્ય અથવા સાદૃશ્યનો અભાવ માત્ર છે.

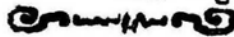
બીજા માણસો તરફ રાખવામાં આવતા સ્નેહ, દયા, અમીદૃષ્ટિ આદિ સર્વ આપણા મનની અંદર ઉચ્ચતમ લાગણીઓને અને વૃત્તિઓને પેદા કરે છે. તેઓ આપણને આરોગ્ય, શક્તિ, ઉન્નતિ વિગેરે બક્ષે છે અને આપણને અનંત શક્તિ સાથે તન્મય બનવાને શક્તિવાન કરે છે.

જો આપણે મનનું સમતોલપણું જાળવી રાખી અસદ્વિચારોરૂપી દુષ્ટ માનસિક શત્રુઓને દૂર રાખી શકીએ તો આપણે વૈજ્ઞાનિક રીત્યનુસાર જીવન વહન કર્યું છે એમ કહી શકાય. સારી રીતે વિકાસ પામેલું મન કોઈપણ અવસ્થામાં એકતાલ ધ્વનિ ઉત્પન્ન કરવાને સમર્થ છે.

પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાની સૃષ્ટિ અને વાતાવરણ રચે છે. આ વાતાવરણને તે મુશ્કેલીઓથી, ભયથી, શંકાથી, નિરાશાથી અને ગ્લાનિથી ભરી શકે કે જેથી કરીને આખી જીંદગી દુઃખમાં અને દિલ્ગીરીમાંજ વહી જાય. અથવા તો ગ્લાનિ, ઇર્ષ્યા અને દ્વેષના વિચારોને દૂર રાખીને સ્વચ્ચિત વાતાવરણને સ્વચ્છ અને સુખાવહ બનાવી શકે.

સદ્વિચારોનું જ નિરંતર ચિંતન કરો અને અસદ્વિચારો તત્કાળ અદૃશ્ય થશે. સૂર્યનો પ્રકાશ જવલંત હોય ત્યારે અંધકાર રહી શકે જ નહિ. જો તમે આગ્રહપૂર્વક તમારા મનમંદિરમાં ઐક્યને સ્થાન આપશો તો વૈષમ્ય પ્રવેશ કરે એ વાત અસંભવિત છે; અને જો તમે સત્યનું અવલંબન રાખશો તો અસત્ય નાશી જશે. **इतिशम् ॥**

શાહ વીઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ. બી-એ.

મનોદ્રવ્ય.

(૨)

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪૪ થી શરૂ)

તેજ પ્રમાણે સ્થાનો, પણ તેમાં વસનાર મનુષ્યોની શુભાશુભ વિચારોનો પટ ધારણ કરે છે. દરેક ગામમાં એવા અનેક ઘરો માલુમ પડે છે કે જેના સંબંધમાં લોકોમાં અનેક “બહેમભરી” વાતો ચાલી રહી હોય છે. કેટલાક ઘરોના સંબંધમાં એવું બોલાતું જોવામાં આવે છે કે “તેમાં કોઈ સુખી થતું નથી” કેટલાક મકાનો ઉપર કમલાગ્રપણાની ઉંડી છાપ પડેલી જોવામાં આવે છે અને બીજી રીતે તે મકાન ગમે તેવું સગવડ ભરેલું હોય છતાં તેમાં વસવાથી “ખાવા પીવા

૨૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ટળી જવાની ” અને “ સત્યાનાશની પાટી વળી જવાની ” પ્રબળ લાવના જનમંડળમાં વિસ્તાર પામેલી હોય છે. આમ થવાનું કારણ માત્ર તે તે સ્થાનમાં પૂર્વે વસેલા મનુષ્યોએ સેવેલો અયોગ્ય લાવનાઓનો અનિષ્ટ પ્રભાવ શિવાય અન્ય કશું નથી. અનેકવાર આપણે પોતે લોકોની તે તે સ્થાન સંબંધી કિંવદંતિ પ્રમાણે તેમાં વસવા જનારની ખુરી-હાલત થયેલી જોઈ છે. સાધારણ મનોબળવાળા પુરૂષો એવી વાતોને ઓછ તરીકે કુટી મારી, તેની અવગણના કરી, તેવા સ્થાનોમાં વસવા જવાની હુજતવડે માઠા ફળો ઓંહોરી લે છે. પરંતુ બને છે એમ કે તેવા સ્થાનોમાં એકત્ર થયેલો ખુરી લાવનાઓનો સંગ્રહ, અને આસપાસના લોકોએ પોતાની અનુકુળ લાવના વડે તે ખુરી લાવનાને આપેલા ટેકાથી, તેમાં વસવા જનાર મનુષ્યના મનોબળનો પરાલવ થાય છે. તેનો સામાન્ય બળવાળો સંકલ્પ તે સ્થાનમાં વ્યાપેલા અનિષ્ટ મનોદ્રવ્ય આગળ હાર ખાય છે, અને આખરે એના પોતાના અંતઃકરણની એવી નબળી અને વિપરીત સ્થિતિ બને છે કે જેનું પરિણામ લોકોએ કલ્પેલી લાવના પ્રમાણે આવ્યા વિના ભાગ્યે જ રહે છે.

પરંતુ એવા સ્થાનોમાં પ્રબળ મનોબળવાળા અને સુદૃઢ નિશ્ચય સંકલ્પવાળા શ્રી પુરૂષોનો નિવાસ થાય તો તેઓના ઉપર તે સ્થાનગત વાતાવરણની અસર બહુ ફાવી શકતી નથી. પોતાના મન ઉપર એ સ્થાનગત લાવનાના બળવડે થતી અસરના એ લોકો દૃષ્ટા રહે છે અને તેવી કોઈ પણ અનિષ્ટ અસરને પોતાના માનસ-બંધારણમાં દાખલ થવાની સાફ ના પાડે છે.

કેટલાક સ્થાનોમાં આનંદ, મૈત્રીલાવના, ઉત્સાહ અને ખુશમીજનનું વાતાવરણ તો કેટલાકમાં નિર્વેદ, નિરાનંદ અને ચિંતાશીલતાનું માનસ-સત્ત્વ જામેલું જોવામાં આવે છે. વ્યાપારની મોટી પેઢીઓ અને ઓપ્રીસોમાં તે તે પેઢી અને ઓપ્રીસનો કારભાર ચલાવનાર તંત્રીની મનોલાવનાની અસર વ્યાપેલી જોવામાં આવે છે. કેટલીક પેઢીઓ ઉપર પગ મુકતાંજ આપણને તે પેઢીના કામકાજ અને પ્રમાણિકપણાનો વિશ્વાસ અને નિઃશંકપણાની લાગણી ઉત્પન્ન થાય છે, અને કેટલીક પેઢીઓ સાથે આપણને કામ પાડતા આપણા મનમાં સ્વાભાવિક રીતેજ બહુ સંભાળ પૂર્વક અને ચેતીને કામ લેવાનું સ્ફુરી આવે છે, અને સહેજ નજરચુક અથવા ગફલત થાય તો છક્કડ ખાઈ જવાનો ડર રહ્યા કરે છે. કેટલીક ઓપ્રીસનો બહારનો રૂબાળ અને દોરદમામ એવો સજ્જડ હોય છે કે કામ પાડવા આવનાર ગ્રાહકો જરા પણ રકબક કે ખેંચતાણ કર્યા વિના ચાલતી વસ્તુસ્થિતિને આધિન બની જાય છે. અને કેટલેક સ્થાને એથી, ઉલટું, નિર્રથક કપાળકુટ અને લમણાઝીક કલાકના કલાક ચાલે ત્યારે જ વાત ઠેકાણે આવે એવી ઘટના હોય છે. આમ બનવાનું કારણ તે તે પેઢીઓના તંત્રીઓની મનો-લાવના શિવાય અન્ય કશુંજ નથી.

મનોદ્રવ્ય.

૨૭૧

જે સ્થાનોમાં અનેક ગુન્હાવાળા કર્મો થયેલા હોય છે એ સ્થાનોનું માનસ-વાતાવરણ અત્યંત ચિંતા ઉપજાવનારું અનુભવાય છે. આનું કારણ એ હોય છે કે એવા સ્થાનોમાં ખુન અને રક્તપાત કરનારની નિર્દય અને ધ્વંસકર ભાવના, તેમજ એવા અધમ કાર્યોના ભોગ બનનાર કમનસીબ મનુષ્યોના પીડન અને કષ્ટમાંથી ઉપજેલી ત્રાસમય ભાવનાનું મિશ્રણ હોય છે. એક ગામમાંથી પગ રસ્તે બીજે ગામ જતાં એવા અનેક ઝાડી અને સાંકડા નાળાવાળા ગુપ્ત સ્થાનો, જ્યાં આવા નિયમ કર્મો પૂર્વે બનેલા હોય છે તે સ્થાને થઈ પસાર થવાનો પ્રસંગ ઘણા વાચકોને કદાચ આવેલ હશે, અને ત્યાંનું કલેશકર માનસ-વાતાવરણ અનુભવ્યું હશે. તેજ પ્રમાણે કેદખાના, અને શિક્ષા સ્થાનોનું વાતાવરણ પણ સૂક્ષ્મ-પ્રકૃતિના વેદનશીલ (sensitive) આત્માઓને અત્યંત ગ્તાનીકર લાગે છે. દાડખાના, વેશ્યાવાડા, અને એવા અન્ય હલકી વાસનાઓની તૃપ્તિના સ્થાનોમાં, કોઈ ઉચ્ચ વૃત્તિવાળો મનુષ્ય જાય તો તેને બહુજ સુંજવણ થાય છે અને જાણે અંદરથી શ્વાસ રૂંધાઈ જતો હોય એવો માનસ, અનુભવ થાય છે. મોટી ઈસ્પીતાઓમાં જ્યાં સંખ્યાબંધ દર્દીઓ, વિવિધ પ્રકારના વ્યાધીઓથી પીડાતા એકત્ર થયા હોય છે, ત્યાં આવી ચઢતા કલેશ, વિષાદ અને દુઃખમિશ્રિત દયા વૃત્તિનું વેદન થાય છે. ઘણા કાળનું જીવન પ્રાચીન દેવાલય એવા માનસ-વાતાવરણથી ભરેલું ઘણીવાર જોવામાં આવ્યું છે કે જ્યાં પગ મુકતા તુર્તજ આપણા હૃદયમાં એક પ્રકારની લવ્યતા શાંતિ અને ચિત્ત, સ્થિરતા અનુભવાય છે. જીના દેવાલયો અને મંદિરોનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવવો એમાં, નવા દેવાલયો કરાવવા કરતા શાસ્ત્રકારોએ વિશેષ પૂણ્યનો આરોપ કરેલો છે, એનું કારણ માત્ર એજ છે કે એમ કરવાથી એ પ્રાચીન મંદિરમાં પૂર્વના મહાજનોએ સેવેલી ઉચ્ચ ભાવનાનું માનસ-વાતાવરણ જળવાઈ રહેવા પામે, અને ત્યાં યાત્રાર્થે આવનાર પ્રત્યેક વ્યક્તિને તેનો સુખકર અનુભવ મળવો શરૂ રહે, નવા મંદિરમાં એવી ભાવનાનું બળ જામતાં ઘણો સમય જાય છે. અને એવી ભાવનાની જમાવટ જલદીથી થવી એ પણ એક શંકાનો વિષય રહે છે, ત્યારે જીના મંદિરોના ઉદ્ધારમાં મંદિરોના અસ્તિત્વનો હેતુ જે ઉદ્ધત અને ઉર્વગામી ભાવનાઓ, તે તો કાયમજ હોય છે. માત્ર ઈંટ ચુના અને કડીઆ દાડીઆનું જ ખર્ચ કરવું અવશ્ય હોય છે. પરંતુ અફસોસની વાત છે કે ભાવના-બળ અને માનસ-વાતાવરણની અત્યંત આવશ્યક બીના અત્યારે લોકોના દષ્ટિ-પથમાંથી છેકજ ખસી ગઈ છે. અજ્ઞાન અને પ્રાકૃત લોકોની નજર માત્ર ઈંટ, ચુના અને આરસની તક્તીઓ વિના બીજે કયાંઈ કરતી નથી.

સ્થાન સંબંધી ઉપર હમે જે સત્યનું પ્રતિપાદન કરેલ છે, તે સત્યવ્યક્તિ-

૨૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એને પશુ સર્વાંશે લાગુ પડી શકે છે. કેટલાક મનુષ્યો પોતાની સાથે નિરંતર આનંદ સુખમયતા, અને નિરંતરતાનું વાતાવરણ લઈને ફરે છે. અને તેમના સંબંધમાં આવતા તુર્તજ તે પ્રકૃતિની છાપ આપણા ચિત્તમાં આરપાર પડી જાય છે. એથી ઉલટું કેટલાક મનુષ્યો સ્વભાવથીજ દુઃખીઆ, અવિશ્વાસી, ડરવાના સ્વભાવવાળા બેચેનીવાળા અને ઉદ્વેગથી ભરેલા જોવામાં આવે છે. આવા લોકોની સાથે આપણે કદાપી કાંઈ કામ પાડવાનું આવી પડે છે, ત્યારે આપણા મનમાં એમ થાય છે કે હવે આ પ્રસંગનો જલદી અંત આવે તો સાડું અવા મનુષ્યો, જેને અંગ્રેજીમાં (Kill Joy's) આનંદ-ભંજક) કહે છે, તેમનાથી ચેતતા રહેવા, અને તેમનો સહવાસ અને તેટલો ત્વરાથી ઉકેલી લેવા હમે હમારા વાચકોને ખાસ સુચવીએ છીએ. કેમકે જે તેમનો પાસ તમારા મન ઉપર લાગી ગયો તો પછી તેનાથી ભાગી છુટવું એ બહુ મુશ્કેલી ભર્યું છે. આપણા કમભાગ્યે એવા “આનંદ ભંજકો” ની સંખ્યા (ખાસ કરીને હાલમાં આપણા જૈન સંપ્રદાયમાં) બહુ મોટી જોવામાં આવે છે. તેઓ કોઈ સ્થાને સુખ કે આનંદનો એક અણું કે અંશ જોવાની ના પાડે છે. સંસાર તેમના માટે દુઃખમયપણનો, અસારતાનો, કલેશની પરંપરાઓનો અને ખારાશનો પોશાક ધારણ કરે છે. તેમની ચક્ષુ ઉપરથી દુઃખવાદના કાળા ચશ્મા ક્ષણ પશુ ભાગ્યેજ કદી ઉતરવા પામે છે. દીલગીરીની વાત છે કે જૈન દર્શનનું વર્તમાન સ્વરૂપ તેના સાંપ્રદાયિક બંધારણપદ્ધતિ આવા નિર્વેદવાદ અને દુઃખમય ભાવનાથી ઘેરાઈ ગયેલું છે. આમ થવાનું કારણ શું, અને એ સંબંધમાં ખરી હકીકત શું છે એ કહેવાનો આ સાનુકુળ પ્રસંગ નથી. પરંતુ એટલું કહેવા ઘો કે સંસાર વસ્તુતઃ દુઃખમય નથી પણ સુખમય છે, અમંગળમય નથી પણ મંગળમય છે, અકલ્યાણમય નથી પણ કલ્યાણમય છે. સર્વ સ્થાને અમૃત છે. ખારાશ કે યુરાર્થ કયાંઈ નથી. વિશ્વની પરમ અદ્ભુત ઘટનામાં એકપણ સ્થાને ઝેર હોત તો એકપણ પ્રાણી જીવી શકે નહીં. દુઃખ માત્ર અજ્ઞાનમાં છે, નિયમોનું જ્ઞાન થયા પછી દુઃખ કયાંઈ નથી, મુક્ત કેક્ત અજ્ઞાનથીજ થવાની જરૂર છે. પરંતુ અમે વિષયાંતરમાં ઉતરીએ છીએ એમ અમને લાગે છે તેથી અમારા ચાલતા વિષય ઉપર આવીએ.

મનુષ્ય જેવા પ્રકારના વિચારના આંદોલનો (Thought-waves) પોતાના માનસ-બંધારણમાંથી પ્રવર્તાવે છે તેવાજ વિચારના આંદોલનો તેના ભણી આકર્ષાય છે. અને તેણે પ્રેરેલા વિચારો એના જેવા અન્ય સમાન વિચારવાળા મનુષ્યોવડે પ્રહાય છે. હમે અગાઉ જણાવી ગયા છીએ કે મનોદ્રવ્ય એ એક પ્રકારનું વસ્તુ વિશેષ છે. જે અર્થમાં પથ્થર, લોહું, લાકડું આદિ વસ્તુઓ છે, તેજ અર્થમાં મનો-

મનોદ્રવ્ય.

૨૭૩

દ્રવ્ય એ પણ એક વસ્તુ છે. તફાવત એટલોજ છે પથ્થર, લોહું વિગેરે સ્થૂલ લૌતિક અને આપણી વર્તમાન વિકાસવાળી ઇન્દ્રીયોવડે સ્પર્શી શકાય એવી યોગ્યતાવાળી વસ્તુઓ છે, ત્યારે મનોદ્રવ્ય એક સૂક્ષ્મ, તરલ, અને ઇન્દ્રીયોવડે નહીં સ્પર્શવા યોગ્ય વસ્તુ છે. અંગ્રેજીમાં એ દ્રવ્યને astral matter કહે છે. જો કે astral શબ્દનો ધાતુગત અર્થ જોતાં મનોદ્રવ્યને astral શબ્દથી સંબોધવું અમે પસંદ કરતા નથી, પરંતુ આજકાલ એ શબ્દ એના વર્તમાન અર્થમાં એટલો બધો રૂઢ થઈ ગયો છે કે તેના ધાત્વાર્થ ભણી નજર કરી તેના મૂળ સંકેતને સપાટી ઉપર લાવવા અમે માગતા નથી. astral એ શબ્દ star શબ્દ ઉપરથી નીકળ્યો છે. star એટલે તારાઓ. આકાશના દુરવર્તી પ્રદેશ ઉપરની સૃષ્ટિઓ પૂર્વકાળના લોળા મનુષ્યો એ તારામય સૃષ્ટિના પદાર્થોને આપણી સૃષ્ટિના પદાર્થ કરતા બહુ ઉંચા પ્રકારનો દીવ્ય અને પ્રભાવયુક્ત કદંપતા હતા, એથી એ કદંપના ઉપરથી ઘડાએલા astral શબ્દમાં લૌતિકથી ઉલટો અર્થ આરોપાયેલો છે. લૌતિકથી ઘણું ચઢીઆતું સૂક્ષ્મદ્રવ્ય એને astral ની સંજ્ઞા આજે અપાય છે. વસ્તુતઃ મનોદ્રવ્ય ખરા અર્થમાં astral નથી, પરંતુ એનો મુકાબલો કરવા યોગ્ય અન્ય કોઈ ઈતર દ્રવ્યનો હાલ આપણને પરિચય નહીં હોવાથી એ શબ્દથી નિભાવી લેવાની ફરજ પડે છે.

આપણે જે સ્થાનમાં વસીએ છીએ તેજ લૌતિક સ્થાન (physical space) માં સહવ્યાપી ભાવે સૂક્ષ્મસ્થાન પણ (astral space) છે. આ વાતને હાલ તો શ્રદ્ધારૂપે માની લેવાની હમે વાચક બંધુઓને ભલામણ કરીએ છીએ. કેમકે ચર્ચાથી એ વિષયનો આ લેખમાં વિસ્તાર કરતાં હમે પુનઃ પુનઃ વિષયાંતરનો દોષારોપ બોહારી લેવાના ભયમાં આવી પડીએ છીએ. એકજ આકાશપ્રદેશમાં અનંત બુદ્ધા બુદ્ધા સ્વરૂપવાળી લિલ્લ લિલ્લ સૃષ્ટિઓ હોઈ શકે છે છતાં એક સૃષ્ટિને અન્ય સૃષ્ટિના એકજ સ્થાનમાં સહવ્યાપી અસ્તિત્વની ખબર પણ ન હોય એમ બની શકે છે.

જેમ એકજ ઓરડામાં અનેક રંગવાળા પ્રકાશના કીરણો એકબીજાને ધકેલ્યા વિના સમાઈ જાય છે, તેમ એકજ આકાશખંડમાં અનેક સ્વરૂપી સૃષ્ટિઓ પોતાનું અસ્તિત્વ અન્ય કોઈના અસ્તિત્વને ક્ષતિ પહોંચાડ્યા વિના નીભાવી શકે છે. એકજ સ્થાનમાં હોવા છતાં એકને અન્યના અસ્તિત્વની ખબર પણ હોતી નથી. આમ થવાનું કારણ તે તે સૃષ્ટિના આંદોલનની ગતિનો તારતમ્ય ભેદ હોય છે. એક પ્રકારના પદાર્થની આંદોલનની ગતિ (vibratory motion) અન્ય પદાર્થની તેવી ગતિ કરતા બુદ્ધી ભતની હોય તો, ઉભય એકજ સ્થાનમાં, પોત પોતાના અસ્તિત્વનું બીજાને ભાન પણ આપ્યા શિવાય રહી શકે છે. આકાશની અચિંત્ય સત્તા જૈનશાસ્ત્રકારે કહેલી છે તેનું કારણ આથી સ્પષ્ટ થવાયોગ્ય છે. લોકાકાશના એકજ પ્રદેશમાં

૨૭૪

આત્માનંદ પ્રકાશ.

અસંખ્યાત આણુઓ અવગાહ પામી શકવાનું શાસ્ત્રકાર કહે છે તે આ દૃષ્ટિએ જ સત્ય છે.

આ સૂક્ષ્મ વાતાવરણ (astral atmosphere) માં મનો દ્રવ્યના વિલક્ષણ સ્વરૂપવાળા વાદળાઓ ઉભરાયા કરે છે. અને આપણા સ્થૂળ આકાશમાં જેમ વાદળના સમૂહો બંધાય છે તેમ સૂક્ષ્મ વાતાવરણમાં મનોદ્રવ્યના સંઘાતો રચાય છે. જે વાદળાઓ જો એક સરખી ગતિ અને સ્વરૂપવાળા હોય તો જેમ તેઓ ભેગા થતા પોતાનું સ્વરૂપ ભેગવીને એકરૂપ બની જાય છે, તેમ સૂક્ષ્મ મનોમય વાતાવરણમાં, જે વિચાર-દ્રવ્યના સમૂહો જો સમાન ગતિ, આંદોલન અને સ્વરૂપવાળા હોય છે તો તેઓ એક બીજા ભણી આકર્ષાઈને એકરૂપ બની જાય છે. હમે ઉપર જણાવ્યું તેમ જે પ્રદેશમાં એક પ્રકારનું મનોદ્રવ્ય હોય છે તેજ પ્રદેશમાં અન્ય પ્રકાર અને અન્ય સ્વરૂપનું મનોદ્રવ્ય પણ તે એકજ પ્રદેશમાં રહી શકે છે. પણ આંદોલનની ગતિની વિલક્ષણતા અને વિભિન્નતાથી ભેગા ન થતાં તેમનો સ્વરૂપ-ભેદ કાયમ રહે છે. આથી એકજ આકાશખંડમાં અનંત વૈચિત્ર્યવાળા માનસદ્રવ્યોના અસ્તર ઉપર અસ્તર, અન્ય પ્રકારના માનસદ્રવ્યને બાધા કર્યા વિના, રહી શકવા સમર્થ છે.

પોતાના મનમાં પ્રગટતા વિચારને અનુરૂપ વિચાર દ્રવ્ય સૂક્ષ્મ વાતાવરણમાંથી પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાભણી આકર્ષે છે, અને એ આકર્ષાએલા દ્રવ્યની તેના પોતાના ઉપર અસર અનુભવે છે. આથી બળતામાં ઘી હોમવા જેવું થાય છે. એક મનુષ્ય લાંબા કાળ સુધી દ્વેષ, ઈર્ષ્યા, અને તિરસ્કારની ભાવના સેવ્યા કરે તો, એ વ્યાપારથી તેના મનોમય બંધારણમાં, એવીજ ભાવનાઓનો એવો પ્રબળ પ્રવાહ ઠલવાય છે કે એથી તેને પોતાને ત્રાસ ઉપજ્યા વિના રહેતો નથી. જેવી નિંદા ભાવનાનું તે સેવન કરે છે તેવીજ નિંદા ભાવનાઓનું દ્રવ્ય તેનાભણી ઘરાડાઈને આવે છે, અને તે ભાવનાને પ્રબળ પુષ્ટિ અને સમર્થન આપે છે; અને એ મનુષ્ય જેમ જેમ લાંબો કાળ પોતાની એ અધમ ભાવનામાં રચ્યો પચ્યો રહે, તેમ તેમ વસ્તુસ્થિતિ બગડતી ચાલે છે. તે પોતાની જાતને એવી જુરી ભાવનાઓનું એક કેન્દ્ર બનાવી મુકે છે, અને કમનસીબે એ અજ્ઞાન મનુષ્ય એવી ભાવનાઓને સેવવાની ટેવ પાડી દે તો અર્થાત્ તેને પોતાને પણ તે વ્યાપારોની ખબર ન રહે તેટલે દરજ્જે એ ભાવનાનું બળ તેનામાં જામી જાય તો, તેની સ્થિતિ અત્યંત દયા ઉપજાવનારી અને કલેશમય બને છે. પછી તે એવા સંયોગો અને પરિસ્થિતિઓને ઉપજાવવાની હદે આવે છે કે જ્યાં એ ભાવનાઓ કાર્યમાં પરિણમે છે. પ્રથમ જે કાંઈ વિચારમાં હતું તે વિચારને અનુરૂપ આચારમાં પરિણામ પામે છે. એક પ્રકારની માનસ અવસ્થા, પોતાના સમાન ભાવી સ્વરૂપવાળા મનોદ્રવ્યને પોતાભણી ખેંચે છે એટલુંજ નહીં, પણ કાળના પરિપાકે એ ભાવનાને અનુસરતું કાર્ય પણ તેનાથી થયા વિના કદી રહેતું

મનોદ્રવ્ય.

૨૬૫

નથી. કેમકે ભાવના પ્રમાણે સંયોગો, તકો અને પરિસ્થિતિઓ ઉપજી આવે એવો વિશ્વનો સનાતન મહા નિયમ છે. એક મનુષ્ય હલકી પાશવ વૃત્તિઓ ઉપર મનને વિરમવા દઈ તેમાં તટ્વીન અને તો આખી કુદરત એકસંપ કરીને તે મનુષ્યને એવા સંયોગોમાં ખેંચી જાય છે કે જ્યાં એના વિકારોને પ્રવર્તન-ક્ષેત્ર મળી રહે છે, અને એની ખુરી વાસનાઓને તૃપ્તિ અનુભવવાની તક પ્રાપ્ત થાય છે. એક અધમ વિચાર આપણા મનમાં ઉત્પન્ન થાય તે કાળે તેના અનિષ્ટ પરિણામો ઉપર આપણી નજર જઈ શકતી નથી, પરંતુ તેવા વિચારને અનુકુળ સ્થાન આપણા મનમાં આપવામાં આવે તો આખરે જે ખુરાઈ ઉપર આપણે ઘસડાઈ જઈએ છીએ તેનો વિચાર પણ કલેશ ઉપજાવનાર છે:—

એથી ઉત્કટ, તમે હાલ જેવા વિચારો અને ભાવનાઓ સેવો છે તેના કરતાં ઉચ્ચતર, લઘ્યતર મનો વ્યાપાર સેવશો તો તેવાં વિચારોનું અનુશીલન તમને થોડા વખતમાં એક ટેવ રૂપ બની જશે, અને વિશ્વના માનસ-વાતાવરણના એવાજ બીજા લઘ્ય વિચારોનો પ્રવાહ તમારા માનસ-અંધારણમાં ઉભરાવા લાગશે. સમાન સમાનને આકર્ષે છે એ મહા નિયમનું શ્રેયસ્કર પ્રવર્તન તમારા સંબંધમાં થશે અને તેનો અમૂલ્ય લાભ તમે ઉઠાવી શકશો. આથી પણ વિશેષ જાણવા જેવું તો એ છે કે, સમાન વિચાર સમાન વિચારની સાથે લાગી જાય છે; એટલુંજ નહીં પણ સમાન વિચારવાળા પુરૂષો પણ સમાન વિચારવાળા પુરૂષો સાથે અણુધારી રીતે સંબંધમાં આવે છે. દુનીઆના બીજા છેડા ઉપર રહેતા, પરંતુ લઘ્ય વિચારની સમાન કક્ષામાં વિરાજતા ભાગ્યવાન આત્માઓ, એક બીજા સાથે સંબંધમાં આવી શકે છે. આપણે બધાજ આપણા સંયોગો અને પરિસ્થિતિઓને આપણી ભાવનાઓ અને માનસ વ્યાપારો વડે ઉપજાવીએ છીએ નિભાવીએ છીએ અને નષ્ટ પણ કરીએ છીએ. જે માનસ સામગ્રી અને અનુકુળ ભાવનાઓ વડે એક મનુષ્ય પોતાના દ્રવ્ય અને વિભવને નલાતી રાખે છે, તે માનસ સામગ્રી અને અનુકુળ ભાવના તે મનુષ્ય છોડી દેતો, દ્રવ્ય અને વિભવ એની મેળેજ લોપ પામી જાય છે. કેમકે સ્થુળ ઉપકરણો એ બીજી કાંઈજ નહિ પણ આંતરીક મનોમય સામગ્રીનો બાહ્ય પરિપાક છે. આથી આંતરીક કારણના અભાવે બાહ્ય કાર્યનો સ્વયં અભાવ ઉપજે છે. આવા ઉદાહરણો આપણા ંહાવહારીક જીવનમાં આપણે સંખ્યાબંધ જોઈ શકીએ તેમ છીએ.

આ લેખમાં હમે અગાઉ જણાવી ગયા છીએ કે જે વિચારની સાથે આપણું પ્રાણબળ (Vital Power) લગેલું હોય છે તે વિચાર એક અદ્ભૂત પ્રભાવવાળું સત્ત્વ અને છે, અને તેની કાર્ય-સાધક શક્તિમાં ઘણો ઉમેરો થાય છે. જેટલા સંબળ અને સુદૃઢ વિચારો છે તે બધામાં ન્યુનાધિક અંશે પ્રાણબળ હોયજ છે. પ્રબળ સં-

૨૭૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

કદપ-શક્તિવાળો મનુષ્ય જેટલા બળથી પોતાના વિચારો ને પ્રવર્તાવે છે તેના પ્રમાણમાં તે વિચારમાં તેના પ્રાણબળનો અંશ લખેલાં હોય છે. જ્ઞાની મનુષ્યે આ પ્રાણ બળને પોતાના વિચારોની સાથે ઉપયોગ પૂર્વક જ્ઞાતપણે (Consciously) મેળવે છે. આવા વિચારો એક બંદુકની ગોળી માફક પોતાના ધારેલા નિશાને જઈ ચોંટે છે. સામાન્ય વિચારો ધીરે ધીરે ઉન્હાળાના વાદળા જેવી મંદ ગતિએ ફરે છે. કેટલાક બહોર વક્તાઓએ આ કળા સાધી હોય છે, અને તેઓ જે વિચારને શ્રોતાના મન ઉપર ઠસાવવા ઇચ્છા રાખે છે. તે વિચારનો વાણીદ્વારા બહિર્ભાવ કરતી-
 ૨૭૬ વેળાએ તેને પોતાનું પ્રાણબળ અર્પીને એવી સજ્જડ રિતે પ્રેરે છે કે શ્રોતૃવર્ગના હૃદયમાં એ વિચાર તીરની પેઠે આરપાર ઉતરી જાય છે. કળાવાન વક્તાઓ શ્રોતૃવર્ગના પાસે મરજી પડે ત્યારે તાળીઓ પડાવી શકે છે. મરજી પડે ત્યારે “સાંભળો સાંભળો”ના પોકાર કરાવી શકે છે. મરજી પડે ત્યારે હસાવી શકે છે, અને મરજી પડે ત્યારે આંસુઓ પડાવી શકે છે. તેઓ વિચારની પછવાડે એવી અદ્ભુત પ્રાણ શક્તિને પ્રેરે છે કે તે ધારેલું પરિણામ પ્રગટાવ્યા વિના ભાગ્યેજ રહે છે. એક મજબુત મનનો સ્પષ્ટ વિચારક પુરૂષ જે પોતાના વિચારો સાથે ઉપર કહ્યું તેવું પ્રાણ બળ લેખવીને પોતાના વિચારો પ્રેરે તો તે જીવંત, જવલંત સત્વો તરીકે ત્રિશ્વમાં કાર્યકરનીવડે છે. આવા જીવંત વિચારો જ્યારે આપણા આધ્યાત્મિક અંધારણમાં પ્રવેશ પામે છે ત્યારે તે વિચાર પ્રવર્તાવનાર મહા પુરૂષ બાણે આપણી સમક્ષ હાજર થઈને પોતાના વિચારો આપણા મનમાં ઠસાવતો હોય એવી અસર આપણા ઉપર થાય છે. આધ્યાત્મિક વિકાસની ઉચ્ચ કળાએ પહોંચેલા મહાજનો પોતાના શિષ્યોને કોઈ સંકટ કે કટાકટીના પ્રસંગે આવા જીવંત વિચારો પ્રેરે છે તે વખતે તે શિષ્યને પોતાના ગુરૂ પોતાના આગળ સાક્ષાત ઉપસ્થિત હોય અને ધૈર્ય અને હીમત રાખવાનું સુચવતા હોય એવો અનુભવ તેમને થાય છે. પ્રબલ મનોયોગ સંપન્ન વિતરાગી મહાત્માઓ આ પ્રકારેજ આપણા પ્રત્યે પોતાની નિર્હેતુક દૃષ્ટાંતો પરિચય આપે છે.

આપણી આસપાસના સ્વાર્થી અને હલકા વિચારોના વાતાવરણની અસર આપણા ઉપર થાય એ સ્વાભાવિક છે. ઘણા પ્રબળ વિચાર-બળવાળા પરંતુ સ્વાર્થી મનુષ્યો ઉપરોક્ત શક્તિદ્વારા પોતાની મતલબ આપણી પાસેથી સાધવા શક્તિમાન બને છે. આ વિશ્વમાં આપણું કોઈપણ અનિષ્ટ ન કરી શકે એના માટે બે બાબતોની અનિવાર્ય અગત્ય છે. (૧) પ્રેમ અને (૨) વિશ્વાસ. આ બે પરિસ્થિતિઓની આપણા આધ્યાત્મિક અંધારણમાં જમાવટ થાય તો આપણી પ્રત્યે ગમે તેવા બળથી પ્રેરેલા સ્વાર્થયુક્ત વિચારોથી તેમજ આપણી આસપાસના નિદ્રિત માનસ-વાતાવ-

મનોદ્રવ્ય

૨૭૭

રણથી આપણને ડરવાનું કારણ નથી. આધ્યાત્મિક સૃષ્ટિમાં એવો પણ એક નિયમ છે કે ભાવના જેમ જેમ ઉચ્ચ તેમ તેમ તેનું બળ વધારે હોય છે. આથી એક નબળા મનવાળો મનુષ્ય જે પરમાત્મામાં શ્રદ્ધા અને પ્રાણી માત્ર પ્રતિ પ્રેમ ભાવ-યુક્ત હોય તો, ગમે તેવા સ્વાર્થી મનોબળવાળા પુરૂષની સત્તા તેના ઉપર ક્ષતી શકતી નથી. આ પ્રકારની ઉત્તમોત્તમ સત્તા તો વિકાસની અવધિએ પહોંચેલા પરમયોગી પુરૂષોમાં જ હોય છે; અને તેઓ પોતાની સત્તાનો ઉપયોગ કોઈપણ કાળે સ્વાર્થી હેતુ માટે કરતા નથી. આવા મહાજનોનું મનોબળ વિશ્વનો અત્યંત ઉપકાર સાધી શકે છે. તેઓ બળ, આશ્રય આધાસન, વિગેરેના વિચારોના એવા પ્રબળ સત્ત્વો ચોતરફ ફેલાવે છે કે જેને જેને તે સત્ત્વોની જરૂર હોય છે તેને તેને તે અવશ્ય મળી શકે છે. એ મેળવવા માટે અને એ સત્ત્વોનો લાભ ઉઠાવવા માટે જે કાંઈ કરવાની જરૂર છે તે ફક્ત એટલું જ કે તેની મનોમય રીતે માગણી કરવી. તે સંપાદન કરવાની પ્રાર્થના કરવી, અને તુર્તજ પરિણામ એ આવશે કે એ પ્રબળ સહાયક આધ્યાત્મિક ભાવનાઓ તમારા હૃદયમાં ઉભરાવા માંડશે. વર્તમાનકાળે વિહરમાન અને ભૂતકાળે થઈ ગયેલા અનંત મહાયોગીઓના મનોબળનો લાભ આ પ્રમાણે અનુકુળ માનસિક વલણ (mental attitude) દ્વારા મળી શકે છે. આપણી સૃષ્ટિને જે એકલા સ્વાર્થી વિચારોની મધ્યમાં જ રહેવું પડતું હોત અને મહાજનોની પવિત્ર, ભવ્ય ભાવનાઓનો અભાવ વર્તતો હોત તો, આ વિશ્વ ક્યારનું એ નાશ પામી ગયું હોત. પરંતુ ઈશ્વર કૃપાથી વસ્તુ સ્થિતિ જુદીજ છે. અને તેથી સમજી મનુષ્યોએ ડરવાનું મુદ્દલ પ્રયોજન નથી.

પરંતુ ડરવા જેવો એક પ્રસંગ છે. અને તે એકે જ્યારે આપણે પોતે એવા હલકા સ્વાર્થી વિચારો સેનીએ છીએ ત્યારે ઉપર દર્શાવેલા નિયમને અનુસરીને જ્યારે આપણે પોતે હલકા નીચ વિચારોને આપણા મનમાં આશ્રય આપીએ છીએ અને ઉછેરીએ છીએ ત્યારે આસપાસના માનસ-વાતાવરણમાંથી તેવાજ સ્વરૂપના વિચાર-દ્રવ્યો આપણા માનસ બંધારણમાં જામે છે, અને શરૂઆતમાં આપણે જે કાર્યોના ચિંતનથી પણ ધુણી ઉઠીએ છીએ, તે કાર્યો કરવા ભણી તત્પર બની જઈએ છીએ. માનસ-વાતાવરણમાં હોતા સત્ત્વો એ બધા આપણા તરફની પરાણાગતની રાહ જોઈ રહેલા છે. પરંતુ આપણે કોને આમંત્રણ કરવું અને કોને ન કરવું એ આપણા પોતાના અધિકાર અને હક્કની વાત છે. પ્રિય બંધુ ! આ હક્ક અને અધિકારનો ઘટતો વાજબી ઉપયોગ કરવા આપને પુનઃ પુનઃ સુચના કરીએ છીએ. વળી એકવાર પુનઃ કહી લેવા ઘો કે આમંત્રણ આપ્યા પહેલા, એ આમંત્રણ કોને અપાય છે તે જોવાનું કદી ભુલશો નહીં.

૨૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આપણી પ્રબળ વાસનાઓ એવા વિચાર-સત્વોને પ્રગટાવે છે કે તે વાસના અગર પછી તે શુભ હોવા અશુભ હોવા, તેની પ્રાપ્તિનો પથ આપણા માટે સુગમ અને સરળ થાય છે. એ વાસના તે અનુરૂપ સંયોગો અને સ્થિતિઓમાં આપણે આકર્ષાઈએ છીએ, અથવા તો તે આપણને આવી મળે છે. એ પ્રબળ ઇચ્છાઓ આપણા હેતુની સફળતાની રાહમાં અત્યંત સહાયક નીવડે છે અને તેમનું કાર્ય આપણે નિદ્રામાં હોઈએ ત્યારે પણ શરૂ કરેલું હોય છે. આથી કેવી ઇચ્છાઓને તમે પ્રવર્તાવો છો, એ બાબતમાં ગમે તેટલી સંભાળ રાખો તો પણ તે ન્યુનજ છે. તમારી પ્રકૃતિના ઉચ્ચ અને ઉર્ધ્વગામી અંશ સાથે જે ઇચ્છાઓ એક રાગ ન ઘટતો હોય, અર્થાત્ જે ઇચ્છાથી તમારે અંતરાત્મા રાજ ન હોય, તે ઇચ્છા કદી પણ પ્રબળપણે પ્રવર્તાવશો નહીં. જો એ ભૂલ કરશો તો તમે આધ્યાત્મિક કારણ-કાર્યની એવી વિકટ ક્ષંસમાં ભરાઈ પડશો કે આખરે તમારે એ ભૂલ માટે બહુ પસ્તાવું પડશે, અને અત્યંત દર્દ અને કલેશ પૂર્વક એકકિંમતી પાઠનો અનુભવ મેળવવો પડશે. તમારા અંતરની સૂક્ષ્મ શક્તિઓ રૂપી શમશેરને સમજ્યા વિના ગમેતેમ સમજી જશો નહિ. વળી એક બીજી પણ અત્યંત કિંમતી સલાહ આપવા હમે પ્રેરાઈએ છીએ તે આ પ્રમાણે છે. ગમે તેવા ઉત્તેજક અને વૃત્તિને ઉશ્કેરનારા પ્રસંગોમાં પણ બીજાઓને નુકશાન થાય એવી ભાવનાનું ઉત્કટપણે સેવન કરશો નહીં. કેમકે એવી ભાવનાઓના સેવનનું પરિણામ અનિવાર્યપણે એકજ આવે છે; અને એ પરિણામનો અનુભવ અત્યંત કટુ અને દુઃખદાયક આવે છે. આવા મનુષ્યો જે ક્ષંસી બીજા માટે તૈયાર કરેલી હોય છે તે ક્ષંસી ઉપર તેને પોતાનેજ લટકવાનો પ્રસંગ આવે છે તેમાં પણ ખાસ કરીને કોઈ પવિત્ર મનુષ્ય પ્રત્યે એવો અયોગ્ય વિચાર પ્રેરવામાં આવે તો તેનો પ્રત્યાઘાત તુર્તજ તે પ્રેરનાર મનુષ્ય ઉપર થાય છે, અને જે ક્ષણે તે પ્રત્યાઘાત થાય છે તે ક્ષણે એ અનિષ્ટ ભાવનું બળ પૂર્વની મૂળ ભાવના કરતા અત્યંત પ્રચંડ હોય છે. આ વાત ઉપર આટલો બધો ભાર મુકી પુનઃ પુનઃ કહીએ છીએ તેથી કદાચ વાચક બંધુ! આપને કંટાળો આવતો હશે, પરંતુ એ વિષયની અગત્યતા એજ એ પુનરુક્તિ દોષ માટેનું હુમારૂં બાનુ છે. વિશેષ ચેતવણી તો વળી એટલા માટે આપવી પડે છે કે વિચારમાં આ પ્રકારનું સામર્થ્ય છે એમ સમજીને તમે પોતે કદાચ તેનો અનિષ્ટ ઉપયોગ કરવાને ભવિષ્યમાં કોઈ નિર્ગળ ક્ષણે પ્રેરાઓ એવો સંભવ છે. આથી આ જ્ઞાનનો દુરૂપયોગ ન કરી બેસાય એની સંભાળ રાખવાની ચેતવણી આપવી એ હુમારી બેવડી ફરજ છે. આ ભગ્ન-પ્રદેશની સુચનાને-danger signal ને-ભૂલ્યે ચુક્યે પણ અવગણશો નહીં.

વિચાર-દ્રવ્યની અદ્ભૂત શક્તિઓ અને સંભાવ્યતાઓનો જેમણે સૂક્ષ્મ

મનોદ્રવ્ય.

૨૭૯

અભ્યાસ કરેલો છે તેમને એક બીજી પણ અત્યંત શ્રેયસ્કર વાત ઉપલબ્ધ થયેલી છે, તે એકે અભ્યાસપ્રવૃત્તિ અને વિચારના પ્રત્યેક ક્ષેત્રમાં વર્તમાન તેમજ ભૂતકાળના તે તે ક્ષેત્રમાં કામ કરનારાઓની લાવનાઓનો મોટો અખુટ સંગ્રહ હોય છે, અને આજે ત તે ક્ષેત્રમાં કામ કરનારને તેનો લાભ, તેઓ ધારે તો, મળી શકે તેમ છે. આ બાબતમાં અભ્યાસીઓનું લક્ષ્ય જોઈએ તેવું વળેલું નથી, એ તે વિષયની ઉપ-યોગીતા લક્ષી જ્ઞેતાં, બહુ નવાઈ સરખું છે. બધા વિષયો ઉપર ભૂતકાળમાં બહુ બહુ વિચારો, અનેક મનમાંથી ઉદભવેલા હોય છે, અને તે બધા માનસ વાતાવરણમાં નિરંતર કાયમ હોવાથી, પ્રવૃત્તિના સર્વ ક્ષેત્રમાં કામ કરનારાઓ તે વિચારનો લાભ મેળવી શકે તેમ છે. દુનીઆની મહાન શોધો અને યોજનાઓ, મહાન પુરૂષોને આ પ્રકારે જ મળી હોય છે. જોકે જે લોકોને આ પ્રકારે તે પ્રાપ્ત થયેલી હોય છે તેમને પોતાને તે પ્રકારે મજ્યાની કદાચ ખબર પણ નહીં હોય. ઘણાં લોકોના સંબંધમાં એવો અનુભવ હમને મળ્યો છે કે તેઓ પોતાના પ્રિય વિષયનું એકાગ્રપણે, ઉત્કટ-લાવે, ચિંતન કરે છે અને એમ કરવામાં ઉપરોક્ત માનસ-વાતાવરણ પ્રત્યે પોતાના અંતરાત્માને ખુલ્લો કરી પોતાના ચાલતા વિષય સંબંધી લાવનાઓનો પ્રવાહ પોતામાં વહેતો કરે છે. તેમણે ધારેલી પણ નહીં હોય તેવી રીતે અને તેવી ક્ષણે તેમને ઇષ્ટ યોજના પોતાના માનસ ક્ષિતિજ ઉપર ઉદયમાન થયેલી પ્રતિત થાય છે, કોઈ તુટતી કડી મળી જાય છે. અને તેમનો પ્રયત્ન એકાએક સફળતાને પામે છે. આ અદ્ભૂત પરિણામ, પૂર્વ પુરૂષોએ સેવેલા વિચારના દ્રવ્યમાંથી જ મળેલું હોય છે.

આંતરજગતમાં એમ ઘણીવાર બનેલું જ્ઞાનીઓએ અનુભવ્યું છે કે કોઈ મહાન વિગારકે જ્ઞાનની અસુક શાખા સંબંધે બહુ વિચાર કરેલ હોય, પરંતુ તેના જીવન-કાળમાં તે વિચારનું સ્થૂળ વિશ્વમાં કાંઈ પરિણામ આવેલું ન હોય તો તે વિચાર-દ્રવ્ય તેમનું તેમ સૂક્ષ્મસૃષ્ટિમાં પડી રહે છે. અને લવિષ્યમાં એ શાખા સંબંધી શોધ જોળ કે ઉદ્દોગ સેવનાર પુરૂષના અંતઃકરણમાં આકર્ષાઈ તેની માર-ફત સ્થૂળ જગતમાં બહિર્ભાવ પામે છે. કેટલીક વાર એમ પણ બને છે કે મૂળ વિચારકમાં પોતાના વિચાર પ્રમાણે સ્થૂળજગતમાં પરિણામ લાવવા જેટલું સામર્થ્ય, ધૈર્ય, કે સાહસ ન હોવાના કારણથી તે વિચાર, કાર્યરૂપે બહિર્ભાવ પામતો અટકી પડેલો હોય છે, અને આવા પ્રસંગે તે શાખામાં પ્રવૃત્તિ કરનાર અન્ય મનુષ્યોને એ તૈયાર વિચાર-સામગ્રીનો લાભ મળે છે. વિચારદ્રવ્યની સ્વાભાવિક ગતિ સ્થૂળ જગતમાં પરિણામ પામવા તરફ હોય છે, અને જે મનુષ્ય એવી યોગ્યતાવાળો હોય છે તેના તરફ આવું વિચારદ્રવ્ય સ્વભાવથીજ ખેંચાઈને તે મનુષ્યને પોતાના બહિર્ભાવ (expression) ના વાહનરૂપ (vehicle) બનાવે છે.

૨૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

નીચેની યુક્તિ તમારા પોતાના સંબંધે પ્રસંગોપાત અજમાવી જોવાથી તમને આ અનુભવની પ્રતીતિ મળશે. જ્યારે તમે કોઈ વિકટ પ્રશ્નના ઉત્તરને માટે પ્રયત્નવાન બન્યા હો, અને તેનો સંતોષકારક ખુલાસો ન મળતો હોય તો તમે મનની એવી અનુકુળ, ગ્રહણશીલ (receptive) સ્થિતિ બનાવો કે જાણે એ ઉત્તર આપનાર વિચાર-સામગ્રી, વિશ્વના અનંત અખુટ ચિતિ-મહાસાગરમાંથી તમારા તરફ આકર્ષાય છે. આવી અનુકુળ ચિત-સ્થિતિ ધારણ કરવાથી નહીં ધારેલી ક્ષણે એ પ્રશ્નનો ઉત્તર વિદ્યુતના ચમકારાની માફક તમારી મનો-ક્ષિતિજ ઉપર ઉદયમાન થશે. દુનીઆના મહાન લેખકોએ, કવિઓએ, વક્તાઓએ, શોધકોએ અને જ્ઞાનની વિવિધ શાખામાં કામ કરનાર પ્રતિભાસંપન્ન પુરૂષોએ, વિચારની સૃષ્ટિના આ મહાન નિયમનો પોતાના સંબંધે અનેકવાર અનુભવ કરેલો છે, જે કે તેમને પોતાને એ ઉત્તર ક્યાંથી આવે છે તેની કદાચ ખબર પણ નહીં હોય, પરંતુ જાણ્યે કે અજાણ્યે તેઓએ ઉપરોક્ત નિયમને ગતિમાં મુક્યો હોય છે, અને તેમાંથી ઉદભવતો મહદ્ લાભ ઉઠાવ્યો હોય છે. સૂક્ષ્મસૃષ્ટિમાં એવા અનંત ભવ્ય વિચારો, કલ્પનાઓ અને શોધોના વિચારો, બહિર્ભાવની રાહ જોઈ પડેલા હોય છે. મરજી હોય તે વખતે તેનો ઉપયોગ ઉપલબ્ધ છે.

તેજ પ્રમાણે મનુષ્ય ધારે તે ક્ષણે આશા, ઉત્સાહ, પ્રેમ, ભક્તિ, ધૈર્ય, વિશ્વાસ ઔદાર્ય આદિ અસંખ્ય મહાન ઉદાત્ત ભાવનાઓનું દ્રવ્ય પોતા ભણી આકર્ષી શકે છે. કેમકે ત્યાં દરેક પ્રકારની શક્તિ અને ચોક્કસતાવાળા વિચાર-દ્રવ્યની મોટી વખાત ભરેલી છે. પોતાના અનુકુળ માનસીક વલણવડે દરેક પ્રસંગે આપણે સહુ કોઈ એ અખુટ ખજાનો ઉપયોગ કરવા હકદાર છીએ. ફક્ત આપણે માગવાની અપેક્ષા છે. એ અખુટ દ્રવ્ય આપણું પોતાનું છે તો શા માટે તેનો ઉપયોગ ન કરવો ?

અધ્યાયી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરનો બાવીશમો વાર્ષિક મહોત્સવ.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગરની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે કરવામાં આવેલ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ વાર્ષિક મહોત્સવ અને જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રીમદ્ વિજયનંદ સૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની ઉક્ત સભા તરફથી ઉજવવામાં આવેલી જયંતી.

આ લતા જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ ભાવનગરમાં આ સભાની વર્ષગાંઠ નિમિત્તે અને જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર સ્વર્ગસ્થ મહાત્મા શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની સ્વર્ગવાસતીથી નિમિત્તે નીચે મુજબ મહોત્સવ કરવામાં આવ્યા હતા.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાને સ્થાપન થયા એકવીશ વર્ષ પૂરા થઈ બાવીશમું વર્ષ શરૂ થવાથી આ માસની શુદ્ધ ૭ ના રોજ સભાની વર્ષગાંઠ હોવાથી આ ઉત્તમ પ્રસંગને માટે પ્રથમ આમંત્રણપત્રિકાઓ છપાવી બહારગામના મેમ્બરોને મોકલવામાં આવી હતી.

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગરનો આવીસમો વાર્ષિક મહોત્સવ. ૨૮૧

જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ દરવર્ષ મુજબ વાર્ષિક મહોત્સવ, સભાના મકાનને ખુલ્લું, પતાકા, તોરણોથી શણગારી તેમાં પ્રથમ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ગુરૂરાજશ્રીની છબી પધરાવી વાસલેપથી સભાસદોએ સવારના સાડાઆઠ વાગે ગુરૂપૂજન કર્યું હતું. ત્યારબાદ નવ વાગે પ્રભુને પધરાવી મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજશ્રી કૃત રૂપીમંડળની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. જે વખતે મેમ્બરો ઉપરાંત અન્ય ગ્રહસ્થોએ પણ સારી સંખ્યામાં હાજરી આપી હતી. બપોરના વોરા હડી-સંગભાઈ ઝવેરચંદના તરફથી આવેલ રકમના વ્યાજમાંથી તેમ જ તુટતા રૂપીયાનું મેમ્બરોના થયેલ ફંડમાંથી સ્વામિવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ જેઠ શુદ્ધ ૭ ના રોજ સાંજની ટ્રેઈનમાં આત્માનંદ સભાના સુમારે ૫૦ મેમ્બરો શ્રી સિદ્ધાચળજી ગયા હતા.

જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ સવારના પ્રથમ હુંગર ઉપર મોટી ટુંકમાં ન્યાં સ્વર્ગવાસી ઉક્ત મહાત્માની મૂર્તિ સ્થાપન કરવામાં આવેલી છે, ત્યાં પ્રથમ સ્તુતિ કરવા સાથે વાસલેપથી પૂજા કરવામાં આવી હતી અને તેજ દિવસે ગીરીરાજ ઉપર શ્રી આદિશ્વર ભગવાન, શ્રીપુંડરીકજી મહારાજ, શ્રી શાંતિનાથજી મહારાજ, પાદુકા, શ્રી ઘેટી પગલા, ગામના દેરાસરજીમાં ગોડીજી મહારાજના દેરાસરમાં અને આત્મારામજી મહારાજની મૂર્તિને સુંદર આંગી રચવામાં આવી હતી અને યાત્રા, પૂજા, ભાવના વીગેરે ઉત્તમ કાર્યો કરવામાં આવ્યાં હતાં.

ત્યારબાદ મોટી ટુંકના ચોકમાં શ્રીમાન મુનિમહારાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી કૃત શ્રી પંચપરમેષ્ઠિની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. અને સ્વામિવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

આ ઉત્તમ કાર્ય માટેનો ખર્ચ હેંટડી નિવાસી (દાલ વલસાડ) શેઠ દુર્લભભાઈ ભગવાનજીએ આપ્યો હતો.

વડનગરમાં જયંતી—અત્રે તા. ૨૯-૫-૧૭ સંવત ૧૯૭૩ જેઠ શુદ્ધ ૮ ના અત્રે શ્રી જૈન સંઘે મળીને ઉપકારી શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જયંતીનો આજનો દિવસ ઘણા ઉમંગથી ધર્મ પ્રવર્તિમાં પસાર કર્યો છે. સવારમાં વ્યાખ્યાન વખતે મોટા ઉપાશ્રયમાં શ્રી કીર્તિવિજયજી મહારાજે મરહુમના જન્મથી માંડીને અવસાનકાળ સુધીનો ઇતિહાસ ઘણાજ અસરકારક શબ્દોમાં વર્ણવ્યો હતો. ત્યારબાદ શ્રાવિકાઓએ માંગલીક ગડુંલી છેવટ પ્રભુસ્તવન કરી હતી. બપોરના બે વાગેથી અત્રેના ચૌટાવાળા શ્રીરીપભદ્રેવ પ્રજ્ઞતા દેરાસરમાં કાપડના દલાલ શેઠ ભીખાભાઈ દરીચંદ તરફથી પૂજા ભણાવી હતી.

વેરાવળમાં જયંતી—જેઠ શુદ્ધ ૮ ભોમવારના રોજ શ્રીમાન મહુમ આચાર્ય શ્રી વિજયનંદસૂરિ (શ્રી આત્મારામજી) મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તીથી હોવાથી શ્રી વેરાવળમાં તેઓશ્રીની “જયંતી” ઉજવવા શ્રી જૈન જ્ઞાનવર્ધક શાળાના હોલમાં બપોરના એક વાગે એક સભા ભરવામાં આવી હતી. પ્રમુખસ્થાને શ્રીમાન આચાર્યજી મહારાજની છબીને (ફોટો) બિરાજમાન કરવામાં આવ્યો હતો.

પ્રથમ છબીની પૂજા કરી અને ઝુલના હાર પહેરાવવામાં આવ્યા પછી વિદ્યાર્થીઓએ મંગળાચરણ કર્યા બાદ આચાર્યશ્રીના ગુણગર્ભિત ગાયનો ગાયોં હતાં. ત્યારબાદ માસ્તર કાળીદાસે આજના મેળાવડાનું કારણ આચાર્યશ્રીના ગુણગાન સાથે ટુંકમાં કહ્યું અને વિસ્તારથી

૨૮૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આચાર્યશ્રીનું ચરીત્ર કહેવા પેરાવળના માછ જૈન માસ્તર મે. કુંવરજી ચોકલજીને દલીલ કરતા તે-
ઓશ્રીએ આચાર્યનું ચરિત્ર વિસ્તારથી કહી સંભળાવ્યું હતું. અને પેરાવળની દરેક સંસ્થાની
સારી રીતે દેખરેખ રાખતા તેમના કાર્યવાહક તથા સંઘના તમામ ગુરુશ્રીને વિનંતિ કરી છંપટ
સાકરના પેંડા તથા પુસ્તકોનું ધનિમ અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

તેમજ તે સિવાય પાલીતાણા, બુનાગઢ, વનમનગર વગેરે કાઠીયાવાડના શહેરોમાં તેમજ
સુરત, વળાદ બોર વગેરે ગુજરાતના શહેરોમાં તથા મારવાડ પાંચતથ વગેરે સર્વ સ્થળોએ આ મહા-
ત્માની જયંતી સર્વત્ર ઉજવાઈ છે.

અત્રિલીમાં પૂજ્યપાદ શ્રી વિજયકમળસુરીશ્વરના તરફથી અને મુરબાડમાં મુનિરાજશ્રી
દોલતવિજયજી મહારાજના તથા વળાદમાં મુનિરાજશ્રી માતંગિયજીના પ્રમુખપણા નીચે તે તે
ગામના શ્રીસંઘના તરફથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી.

**પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી
વલ્લભવિજયજી મહારાજદિ મુનિરાજેનું મુંબઈ શહેરમાં
શુભ આવાગમન.**

**મુંબઈની જૈન પ્રજાનો અપૂર્વ હર્ષ, ઉક્ત મહાત્માનો કરવામાં
આવેલો અવર્ણનિય સત્કાર.**

મુંબઈ શહેરના શ્રી સંઘનું એક ડેપ્યુટેશન ઉક્ત મહાત્માઓને મુંબઈ ચોમાસું કરવા
પધારવા વડોદરે વિનંતિ કરવા ગયું હતું. મુંબઈના શ્રી સંઘના ડેપ્યુટેશનની આગ્રહપૂર્વક વિનં-
તિને માન આપી મુંબઈની જૈનપ્રજાના ઉપર અનેક ઉપકાર કરવા તેમજ ખાસ શ્રી મહાવીર વિ-
દ્યાલયને ભવિષ્યમાં ચિરસ્થાયી કરવાની ખાસ શુભ ઇચ્છાથી મુંબઈ પધારવા કૃપા જણાવી,
ત્યારબાદ ત્યાંથી વિહાર કરી અનેક સ્થળોએ અનેક ઉપકાર કરતાં જેઠ શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ શ્રી-
માન પ્રવર્તક મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી તથા મુનિમહારાજશ્રી વલ્લભવિજયજી સપરિવાર મ-
લાડ મુકામે પધારતાં એક મારવાડી શ્રાવક તરફથી પૂજા તથા સ્વામીવત્સલ કરવામાં આવ્યો
હતો. જેમાં અનુમાને હજારથી પંદરસો મુંબઈના ભાવિક સ્ત્રી-પુરુષોએ લાલ લીધો હતો.
ખીજે દિવસે શેઠ દેવકરજી મુળજી તરફથી સ્વામીવત્સલ તથા પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.
ત્યાંથી જેઠ શુદ્ધ ત્રીજે સાન્તાક્રાંત પધાર્યા હતા. ત્યાં ભાવનગર નિવાસી શેઠ નરેત્તમદાસ
ભાણુજી તરફથી પૂજા તથા સ્વામીવત્સલ કરવામાં આવ્યો હતો. ખીજે દિવસે
રાધનપુર નિવાસી શેઠ જીવણચંદ કેશરીચંદ પૂજા ભણાવી સ્વામીવત્સલ કર્યો હતો.
ઉપરાંત મહારાજ સાહેબના રોકાવાની ખુશીલીમાં શ્રીમહાવીર વિદ્યાલયમાં એકહજાર રૂપિયાની
મદદ આપી હતી. જેઠ શુદ્ધ ચોથના દિવસે મહારાજ સાહેબ દાદર પધાર્યા. અહિંયા પણ મહુમ
શેઠ સોમચંદસાહબના અંગે પૂજા ભણાવી હતી, તથા તેઓના તરફથી જ સ્વામીવત્સલ થયો

મુનિમહારાજ કાન્તિવિજયજી તથા વલ્લભવિજયજીનું મુંબઈ શહેરમાં આવાગમન.૨૮૩

હતો. સાંજના પાંચ વાગે વિહાર કરી ભાયખાલે પધાર્યા હતા. અહીંયા શેઠ પ્રેમચંદ રાયચંદના ખંગલામાં એક રાત્રી વિશ્રામ લીધો હતો. જે શુદ્ધ પાંચમના દીવસે પ્રભાતના વખતે મુંબઈના જૈન સમાજે મોટા સમારોહથી સામૈયા સહિત ભાયખાલે જઈ સત્કાર કર્યો હતો. સામૈયું શહેરના મુખ્ય લતાઓમાંથી પસાર થતાં સરકસ જોવાને હજારો આદમીઓની ઠઠ જામતી હતી. અગ્નિરોને ધૂળ પતાકા તેમજ શ્રીમહાવીર જૈન વિદ્યાલયની પ્રગતિ થાઓ ઇત્યાદિ જુદાં જુદાં આરકાઓ તથા અન્ય વસ્તુઓથી શણગારવામાં આવ્યાં હતાં.

તેઓ સાહેબો ભાયખાલે આવેલા જૈન ઉપાશ્રયમાંથી વહેલા નીકળનાર હોવાથી જૈન બાનુઓ, ગ્રહસ્થો, શ્રીમાનો વીગેરેએ સવારના સાત વાગ્યાથી ત્યાં જવા માંડ્યું હતું. એથી આખું ભાયખાલાનું દેહેરાસર જૈનોથી લગીમળી રહ્યું હતું અને ઇંગ્લીશ અને દેશી બેંડોની સંખ્યા પણ ૩૦-૩૫ ની હોવાથી ત્યાં એક મહોત્સવના જેવો દેખાવ થઈ રહ્યો હતો. ત્યાંથી સવારે ૯ કલાકે એક મોટો વરઘોડો નીકળ્યો હતો. જેમાં પચીસેક સાંભેલા અને બેંડો તેમજ ગાડીઓની હારેહાર હતી. એ વરઘોડો લગભગ ૧૨૫ વાગે શ્રી ગોડીજી મહારાજના ઉપાશ્રયમાં આવતાં તેમજ રસ્તામાં લોકોના ટોળે ટોળાથી મોટી ભીડ થઈ રહી હતી અને જૈન મુનિરાજને જૈન તેમજ અન્ય દર્શનીઓએ મોટા માન સાથે વધાવ્યા હતા. કેટલાકાએ તો મુનીરાજને સાચામોતીથી વધાવી લીધા હતા. મહારાજશ્રીઓએ ઉપાશ્રયમાં પધારતાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોને અમૃત જેવો ધર્મોપદેશ સંભળાવ્યો હતો, જે બાદ બપોરે મોડેથી, બધાઓ શ્રીફળ અને લાડવાની પ્રભાવના લઈ વીખરાયા હતા.

આ સામૈયામાં શુભારે પાંચ હજાર મનુષ્યોની હાજરી હતી, કારણ કે એક મારવાડી બંધુ તરફથી શ્રીફળની અને પાટણના ઝવેરી મંડળ તરફથી લાડુનો પ્રભાવના થઈ હતી જે શુભારે પાંચ હજાર શ્રીફળ વિગેરે આપવામાં આવ્યાં હતાં. આવા મહાત્માઓના આવાગમનથી આ વખતે કોઈ અલોકિક દર્ષ મુંબઈની જૈન પ્રજાને થયો છે. પ્રવર્તકજી મહારાજ શ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજ, મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજ, મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી લામવિજયજી, પં. મહારાજ શ્રી સોહનવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી વિમલવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી કસ્તુરવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી મેઘવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી જીનવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાનવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી વિદ્યાવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી વિચારવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી, મુનિરાજ શ્રી સમુદ્રવિજયજી, અને મુનિરાજ શ્રી સાગરવિજયજી વગેરે ૧૬ મુનિરાજે શ્રી ગોડીજી મહારાજના પાછળના ભાગમાં આવેલા વિશાળ ઉપાશ્રયમાં ખીરાજમાન છે.

૨૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર,

શ્રીમાન્ સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ) ની જેઠ શુદ્ધ ૮ ના રોજ હિંદુસ્તાનમાં અનેક સ્થળોએ ઉજવાયેલ જયંતી.

મુંબઈ શહેરમાં શ્રીમદ્ વિજયાનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજની જયંતીના ભવ્ય મેળાવડો.)

મુનિમહારાજશ્રીઆત્મારામજીમહારાજનીજયંતિ માટેનો એક ભવ્ય મેળાવડો ગોડીજી મહારાજના પાયધુની ઉપરઆવેલા ઉપાશ્રયમાં મંગળવાર જેઠ શુદ્ધ ૮ ને રોજ કરવામાં આવ્યો હતો. મેળાવડામાં ૨૦૦૦ લગભગ સ્ત્રી પુરૂષો એકઠા થયા હતા અને સેંકડોને જગ્યાની ઓછાશને લીધે નારીપાસ થઈ પાછા જવું પડ્યું હતું. આ પ્રસંગે પ્રવર્તેલ શ્રીકાંતિવિજયજી તથા મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજી અને બીજા પંદર સાધુઓ તેમજ પંન્યાસ રિદ્ધિમુનિ અને મણિસાગર હાજર હતા. આખા સભાસ્થાનમાં આનંદ પસરી રહ્યો હતો. એક મોટા આસન પર મરહુમશ્રીની ઓર્ધ્વ પેન્ટ છબી મૂકવામાં આવી હતી. શરૂઆતમાં વાસલેપથી પૂજન કરવામાં આવ્યું હતું.

ત્યારપછી સભાનું કાર્ય શરૂ કરતાં મહારાજશ્રી કાંતિવિજયજી મહારાજે જણાવ્યું કે શ્રી આત્મારામજી મહારાજે પ્રંયજ પુરૂષાર્થ કરી પંગનમાં ફેટલો લાભ કર્યો હતો તેનો પોતાનો જાતિ અનુભવ કહી બતાવ્યો હતો. એ મહાપુરૂષોની વિદ્વત્તા અને વાદ તથા વાતચીત કરવાની અસરકારક પદ્ધતિ પર વિવેચન કરી તેમના પુરૂષાર્થના ગુણાનુવાદ કર્યા હતા.

ત્યારબાદ મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડીયા સોલીસીટરે મહાત્મા આત્મારામજી મહારાજ એક ગ્રંથ કર્તા તરીકે કેવા ફતેહમંદ થયા તે સંબંધી તેમના તત્ત્વનિર્ણયપ્રાસાદ, જૈનતત્ત્વાદર્શ, અજ્ઞાનતિમિરભાસ્કર વિગેરે પુસ્તકોનો હવાલો આપી, તેમને પ્રથમ પંકિતના વિદ્વાનમાં ગણાવ્યા હતા. મરહુમને માટે જૈન સિવાયની પ્રજા પણ ફેટલું માન ધરાવતી હતી તે સંબંધી સને ૧૮૯૩ માં અમેરિકામાં આવેલા શહેર ચીકાગોમાં સર્વ ધર્મ સંમેલનના પુસ્તકમાં તેમને માટે કેવા વખાણના શબ્દો લખ્યા હતા તે વાંચી બતાવી તેઓશ્રીએ દીર્ઘદષ્ટિ વાપરી જૈન કામના પ્રતિનિધિ તરીકે મરહુમ મી. વીરચંદ ગાંધીને મોકલવામાં ફેટલું ડહાપણ બતાવ્યું હતું તે પર વિસ્તારથી વિવેચન કર્યું હતું. એમની પ્રતિભાશક્તિ અને ચારિત્ર ફેટલા ઉત્તમ હતા તેના ફેટલાક દાખલા આપી તેમને અનુસરવા સર્વ બંધુઓને વિજ્ઞાપિત કરી હતી. જહંગીની ફતેહ જ્ઞાન કરતાં પણ શુદ્ધ વર્તન ઉપર વધારે છે એ બરાબર બતાવી આપી મહાત્માશ્રીના જીવનની વિશુદ્ધતા પર લંબાણ હેવાલ રજુ કરવામાં આવ્યો હતો.

ત્યારબાદ શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદરે મહાત્માશ્રીના સંબંધમાં પોતાને થયેલા અનુભવ સંબંધી સંસ્કૃત શ્લોકો તૈયાર કર્યા હતા તે બતાવી તેમના ઉપદેશની પદ્ધતિ અને જૈન બંધુઓના કર્તવ્ય સંબંધી વિવેચન કર્યું હતું. મહાત્માશ્રીના કેળવણી સંબંધી કેવા સુંદર વિચારો હતા તે બતાવી આપી તેમના શિષ્ય મુનિશ્રી વલ્લભવિજયજીના ઉપદેશથી સ્થપાયેલ શ્રી મહાવીર જૈન વિ-

વર્તમાન સમાચાર.

૨૮૫

દાહ્યને સ્થીર કરવા મુંબઈના જૈન બંધુઓને વિગ્નિ કરી હતી. શાસ્ત્રીજીનું ભાષણ અનેક પ્રકારના રસોથી ભરપૂર. મહાત્માશ્રીના જીવનના ઉદ્દેશને બતાવનાર અને પ્રેરણા કરનાર હતું તેથી આખી સભાના મન રંજન થયા હતા.

ત્યારબાદ મુનિ વિમળવિજયજીએ હૃદયના ઉદ્ગારો કાઢ્યા પછી છેવટ મુનિરાજશ્રી વલ્લભવિજયજીએ મહાત્મા આત્મારામજીના જીવનમાંથી અગત્યના થોડા બનાવો પર ચિત્ર રજુ કરી તેઓમાં ફેટલી ગંભીરતા હતી તે બતાવી આપ્યું હતું. મહાત્માશ્રી લોક વખાણથી લેવાઈ જતા નહિ, પરંતુ ગંભીર અને મક્કમ રીતે સર્વ કાર્યો કરતા અને અતિ ઉત્તમ ચારિત્ર પાળતા હતા તેના દ્રષ્ટાન્તો રજુ કરી આખી સભાને આનંદ ઉપજાવ્યો હતો. છેવટે ફળવણી સંબંધી મહારાજશ્રીના વિચારો કેટલા આગળ વધી ગયેલા હતા તે બતાવતાં તેમણે જણાવ્યું હતું કે મહાત્મા જે હૈયાત રહ્યા હોત તો મુંબઈ પધારી જરૂર નવા નવા ફળવણીના કાર્યો કરત. શ્રી મહાવીરજૈનવિદ્યાલયને સ્થીર કરવાની મુંબઈ નિવાસી બંધુઓની ફરજ સંબંધી લંબાણુ વિવેચન કરી એ સંસ્થાને દીર્ઘ આયુષ્યવાળી કરવી એ મહાત્માશ્રીની ઇચ્છા પાર પાડવા જેવું છે એમ જણાવ્યું હતું. મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીએ એક કલાક સુધી ચાલતી ધારાએ વિવેચન કર્યું હતું અને આખી સભાને પોતાની વક્તવ્યશક્તિની ચકિત કરી દીધી હતી. તેઓશ્રીના ઉપદેશને પરિણામે શ્રી મહાવીર વિદ્યાલયને રૂ. ૧૦૦૧) જીવણભાઈ કેશરીચંદ તરફથી સાંતાક્રુઝમાં મળ્યા હતા તે બહેર કરવામાં આવ્યું હતું. રાધણપુરવાળા શેઠ લાલુ ગણપત પુનમચંદે રૂ. ૫૧ દરવરસે દશ વરસ સુધી આપવા ઇચ્છા જણાવી હતી, રૂ. ૫૦૧) શેઠ બાલુભાઈ કડયાણચંદે રોકડા આપવા જણાવ્યું હતું અને રૂ. ૫૧) દશ વરસ સુધી આપવાની ઇચ્છા શેઠ લાલચંદ મુળચંદ નમનગરવાળાએ જણાવી હતી. અને રૂ. ૫૧ તેજ પ્રમાણે દશ વરસ સુધી શાંતિદાસ કેશરીએ આપવા જણાવ્યું હતું. આખા મેળાવડામાં આનંદ પ્રસરી રહ્યો હતો. જ્ઞાનપુજનમાં તથા જીવદયામાં સારી રકમ થઈ હતી.

આખરે શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જય ઓલાવી મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો. કાર્ય બરાબર ત્રણ કલાક શાંતિથી ચાલ્યું હતું અને ભાગ લેનારાઓને આખો વખત ઘણો આનંદ થયો હતો.

અમદાવાદ—ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમાન્ વિજ્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજી) મહારાજની જયંતી જેઠ શુદ્ધ ૮ ને મંગળવારે અમદાવાદમાં ઉજવવામાં મહારાજશ્રીના પ્રશિષ્ય સાહિત્યપ્રેમી શ્રીમાન્ વિનયવિજયજી મહારાજશ્રીના ઉપદેશથી ઉજવવામાં આવી હતી. પ્રભાતથી ધ્વજન પતાકા ને વાજીંત્રાની ગોડવણ કરી હતી. સવારના આશરે આડેકે વાગતાંને શુભારે મુનિમહારાજનજો, સાધ્વીજીઓ તથા શ્રાવક-શ્રાવિકાઓ તથા અન્ય મીણસો મોટી સંખ્યામાં પધારેલા હતા. પ્રમુખસ્થાન વૃદ્ધ મુનિ મહારાજશ્રી કનકવિજયજીને આપવામાં આવ્યું હતું તેઓશ્રી તથા શ્રીસૌભાગ્યવિજયજી મહારાજ વાડીના ઉપાશ્રયેથી પધાર્યા હતા. તથા હુવારની પોળના ઉપાશ્રયેથી શ્રી સિદ્ધિવિજયજી મહારાજ થાણા ચાર સહિત તેમજ મુલચંદજી મહારાજના પ્રશિષ્યોમાં શ્રી ન્યાયવિજયજી, શ્રી પ્રતાપવિજયજી તથા શ્રી પ્રીતિવિજયજી વિગેરે પધાર્યા હતા. તેમજ જુદા જુદા ઉપાશ્રયની સાધ્વીઓ આશરે વીસથી પચીસની સંખ્યામાં હતા.

૨૮૬

આત્માનંદ પ્રકાશ.

શરૂઆતમાં મહારાજશ્રી વિનયવિજયજીએ મંગળાચરણમાં મહાત્માશ્રીની સ્તુતિ તેમજ જયંતીના કારણે વીગેરે વિધિસર કહી સંભળાવ્યું હતું, ત્યારબાદ શા. ડાહ્યાભાઈએ મહારાજશ્રીનું “ જીવનવૃત્તાંત ” વાંચી સંભળાવ્યું હતું. જેની અસર આતાઓ ઉપર સારી થઈ હતી. પછી વૃદ્ધ મુનિશ્રી સિદ્ધિવિજયજી મહારાજે યોગ્ય શબ્દોમાં મહાત્માશ્રીનું સાદું વિવેચન કર્યું હતું. બાદ ઝવેરી મુલચંદભાઈ આશારામે સમયાનુસાર ભાષણ આપીને મહારાજશ્રી સંબંધી ફેટલીક વીગતો રજુ કરી હતી તે આતાના મન બહુજ ખેંચાણા હતા.

બાદ શા. કેશવજીએ જેમણે યોગ્ય શબ્દોમાં મહાત્માશ્રીના પગલે ચાલવા ફેટલીક દલીલો રજુ કરી હતી. આ ભાષણ પૂરું થયા બાદ ઘણાઓનો આગ્રહ હોઈ પન્નાસજી મહારાજશ્રી ન્યાયવિજયજીએ મહાત્મા સંબંધી એક ઘણું અગત્યનો લેખ કહી સંભળાવી સમયાનુસાર ભાષણ આપ્યું હતું, જેથી આતાઓના મન ઉપર સારી અસર થઈ હતી.

ત્યારબાદ વિનયવિજયજી મહારાજે પોતાનું ભાષણ શરૂ કરતાં મહાત્માનાં જ્ઞાનગળ માટે ખોલતાં જણાવ્યું કે શાન્તિસાગરના કુપંથને હણવનાર, સુરતમાં હુકમમુનિના ગ્રંથના કૃતકર્તા તીલાંજલી આપનાર, દયાનંદજીના જૈન આસેપોનો જવાબ આપનાર, દુહિયાના સમક્તિ સારનો જવાબ દેનાર, ત્રણ યુઓના માનવાવાળાને હણવનાર અને અમેરિકામાં ચિકાગો શહેરમાં જૈન ધર્મની ધ્વજા-ફરકાવનાર ગાંધી વીરચંદ રાઘવજીને મોકલનાર પણ તેજ મહાત્મા હતા. વળી મહારાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો દિક્ષા મહેત્સવ અંગ્રજ થયો હતો. તો તેવા કલ્યાણમય સમય જે સ્થાનમાં પ્રાપ્ત થયો છે ત્યાં તેમની જયંતી અત્યારસુધી મુદ્દલ ઉજવવાને ધ્યાન ખેંચાયું નથી તે નવાઈ લાગે છે અને માનું છું કે હવે નિયમિત દરરોજ મહારાજશ્રી આત્મારામજીની જયંતી ઉજવવાની ફરજ જોશે તે કંઈપણ હિત સાધશે. છેવટે મહાત્માશ્રીની જય બોલાવી પ્રભાવનાપૂર્વક મેળાવડો વિસર્જન થયો હતો.

દિવસના બે વાગતાં શ્રીમદ્વાવીરસ્વામીના દેરાસરમાં પૂન ભણાવવામાં આવી હતી, તેમજ ત્રણ-ચાર દેરાસરોમાં આંગી કરવામાં આવી હતી તે રાત્રે ગુણાનુવાદ થયા હતા.

ખભાત—જૈનશાલાના મકાનમાં મુનિ મહારાજશ્રી હરખવિજયજી મહારાજના પ્રમુખ-પણા નીચે સવારના સાડાનવ વાગે આત્મારામજી મહારાજની જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. પ્રથમ મંગળાચરણ થયા પછી કાપડીયા ભીખાભાઈ નાથાભાઈએ જયંતીના હેતુ કહી ખતાઓ હતો. ત્યારબાદ શા. અંબાલાલ જેઠાભાઈએ મહાત્માશ્રીનું જીવનચરિત્ર કહી ખતાવ્યું હતું અને તેનું અનુમોદન ઘીઆ રતનલાલ છોટાલાલે કર્યું હતું, બાદ પારખ સુખલાલ ઉમેદચંદ મહાત્માશ્રીના ઉદ્દભવતા વિચાર તથા જીવનનો સારાંસ પણ ઘણીજ સારી રીતે કહી સંભળાવ્યો હતો. પછી કાપડીયા ભોગીલાલ પોપટચંદ મહાત્માશ્રીના ગુણોનું અનુકરણ કરવાનું વિવેચન કર્યું હતું અને છેવટે શા. મણીલાલ સાંકળચંદ પ્રમુખ સાહેબનાં તેમજ સઘળા ગૃહસ્થોના આભાર માની સભા વિસર્જન થઈ હતી.

બાદ બપોરે બગરમાં ચીંતામણી પાર્શ્વનાથજીના દહેરાસરજીમાં ઘણાજ હાથમથકી પૂન ભણાવવામાં આવી હતી, આંગીની રચના પણ થઈ હતી.

જ્યંતી.

૨૮૭

શહેર વડોદરામાં શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજની ઉજવાયેલી બાવીસમી જયંતિ.

આચાર્ય મહારાજશ્રી આત્મારામજી મહારાજનો જયંતિમહોત્સવ જેઠ સુદી આઠમને દિવસે વડોદરામાં બની શેરીના ઉપાશ્રયે ઉજવવામાં આવેલો હતો. પ્રથમ મુનિશ્રી કર્પૂરવિજયજીએ સંસ્કૃતમાં આચાર્ય મહારાજનું મધુર કંઠથી મંગળાચરણ કર્યું હતું. ત્યારબાદ આદિ જીન મંડળ તરફથી મધુર કંઠે આચાર્ય મહારાજશ્રીના ગુણાનુવાદ કર્યા પછી શિષ્ટાચાર મુજબ તેઓશ્રીની છબીને પૂજવાનો વિધિ થયેલો હતો. ત્યારબાદ મુનિ મહારાજશ્રી હંસવિજયજીએ નીચે પ્રમાણે પોતાનું અસરકારક ભાષણ કર્યું હતું.

મુનિ મહારાજો, સુશીલ સાધ્વીઓ, સન્નરો તથા સન્નારીઓ !

આ દુનિયાની સપાટી ઉપર મહાત્માઓના અવતાર એક તીર્થરૂપ થઈ ગયેલા છે.

સાધુનાં દર્શનં પુણ્યં તીર્થાભૂતાહિ સાધવઃ ।

તીર્થં ફલતિ કાલેન, સદા સાધુસમાગમઃ ॥

સાધુઓનું દર્શન શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. તીર્થના કરતાં પણ તેઓને ઉચ્ચ પદ્ધિ આપેલી છે. કારણકે તીર્થ કાળાંતરે ફળે છે પણ સાધુઓનો સમાગમ તત્કાળ ફળે. માટે સાધુઓ તીર્થ સમાન ગણાય છે.

શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજ સત્યાગ્રહી, ધર્મધ્યાન યથાવિધિએ કરનાર અને દરેક જીવને તારનાર હતા. તેઓશ્રી એક સાહિત્યના રસિક હતા. તેઓશ્રીનો વિચાર જૈન શાસનની ઉન્નતિ કરવાનો હતો. તેના માટે તેઓએ અનેક ગ્રંથો રચેલા છે જેવા કે જૈન તત્વાદર્શ, અજ્ઞાન તિમિર ભાસ્કર, તત્વનિર્ણય પ્રાસાદ ઇત્યાદિ. તેઓશ્રીના રચેલા ગ્રંથો એવા તો પ્રસિદ્ધ અને ઉત્તમ છે, કે જેને માટે એક સન્યાસી કહે છે કે મેં તેમના ગ્રંથો અજ્ઞાનતિમિર ભાસ્કર, અને જૈનતત્વાદર્શ એક રાત્રિમાં જોયા હતા. તે કહે છે કે “મને એ ગ્રંથોમાં એટલો તો આનંદ પ્રાપ્ત કર્યો હતો કે બાજુ મ્હેં બીજી સપ્તિમાં પ્રવેશ કર્યો.” શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજને જ્ઞાનનો એટલો બધો શોખ હતો કે જૈનોના પ્રાચીન ગ્રંથોનો ઉદ્ધાર કરવાની તેઓશ્રીએ અત્યંત ઉત્કંઠા બતાવી હતી. તેઓએ એક નાનું દૃષ્ટાંત આપ્યું હતું “જ્યારે અમે (હંસવિજયજી) જેસલમીરમાં ગયા હતા ત્યારે અમોએ એક જૈનના પ્રાચીન ગ્રંથોનો સંગ્રહ જોયો હતો. તે પુસ્તકો તદ્દન ખરાબ સ્થિતિમાં હતાં. તાડપત્રો તેમજ જુનાં પુસ્તકો, હસ્તલિખિત પોથીઓ, વિગેરેની સંભાળ બરોબર નહિ લેવાથી ખરાબ થઈ ગયેલા હતા. તેમની સ્થિતિ સુધારવા માટે અમે આત્મારામજી મહારાજ પાસે ત્યાં

૨૮૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ચોમાસુ કરવાને માટે આજ્ઞા માગી હતી. ત્યારે તેઓએ અમને એક વર્ષને માટે નહિ પરંતુ બાર વર્ષને માટે રજા આપી હતી, એટલું જ નહીં પણ મુંબઈની અંદર જૈન એસોસીએશન ઓફ ઈન્ડિયાને પણ ખબર આપી હતી. અને તે સંસ્થાએ જેસલમીરના પંચે ઉપર પોતાના તરફથી મદદ આપવા લખાણ કરેલું હતું, પરંતુ જેસલમીરની અંદર પાટીઓ અને પથરના કબાટ વિગેરેની જોઈતી સગવડો પૂરી પડવાથી મુંબઈની મદદ માગવાની જરૂર પડી નહોતી. આ મહાત્માની કીર્તિનો પ્રસાર ઇંગ્લાંડ જેવા દેશોની અંદર પણ થયેલો હતો. તેવામાં અમેરિકાના ચિકાગો શહેરની અંદર ધર્મસભામાં આવવા નિમંત્રણ કરવામાં આવેલું હતું, પરંતુ સાધુઓના કેટલાક અનિવાર્ય નિયમોને લઈને તેઓ ત્યાં જઈ શક્યા નહીં. પરંતુ તેઓ શ્રીએ પોતાના પ્રતિનિધિ તરીકે મુંબઈના સંઘ તરફથી ગાંધી વિરચંદ્ર રાઘવજી બીંડેએ ને મોકલ્યા હતા. અમેરિકા મોકલતી વખતે તેઓશ્રીએ જૈન તત્વનો મોટો નિબંધ લખી આપ્યો હતો. રા. વિરચંદ્ર લાઈએ પારિસ, લંડન ઇત્યાદિ અનેક દેશોમાં જૈન તત્વનો બહોળો ફેલાવો કર્યો હતો. તે પ્રસંગે તેમના સમાગમમાં આવેલા એક અંગ્રેજ ફિલસૂફ હર્બર્ટ વૉરને, બાર વ્રત હાલમાં અંગીકાર કરેલાં છે. (આ પ્રસંગે મહારાજશ્રીએ આ વિદ્વાન અંગ્રેજનો ફોટો બતાવ્યો હતો) હર્બર્ટ વૉરને જૈન ધર્મના કેટલાક ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ કરેલા છે. તેઓશ્રીએ (મહારાજજી આત્મારામજીએ) પંબજમાં પણ શ્રાવકોને અસરકારક ભાષ આપેલો હતો; ડૉ. હોર્નલે પણ આત્મારામજી મહારાજશ્રીને કેટલાક પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા જેના ઉત્તરો આચાર્યશ્રીએ અસરકારક આપેલા હતા. આ અંગ્રેજે પણ મહારાજશ્રીની પ્રસંસા કરેલી છે.

♦♦♦♦ આચાર્ય મહારાજશ્રી જ્યારે વ્યાખ્યાન કરતા ત્યારે બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, ♦♦♦♦ વૈશ્ય અને શૂદ્ર જેવી લિંગ લિંગ જ્ઞાતિઓ વ્યાખ્યાન શ્રવણાર્થે આવતી હતી. એક વખત એવું બન્યું કે જ્યારે તેઓ વ્યાખ્યાન કરતા હતા ત્યારે એક ખાટકીએ જીવહિંસા નહિ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી હતી. આવો કૂર માણસ પણ તેમની ધર્મકથાથી પ્રતિભોધ પામેલો હતો.

એક વખતે પંબજ દેશની અંદર આવેલા સનખત્રા ગામમાં અંજનશલાકા કરવાનો ઠરાવ થયો ત્યારે અમે (હંસવિજયજી) પાલીતાણામાં હતા ત્યાં સિદ્ધાચળજીનું એક મોટું તિર્થસ્થાન છે. તે તિર્થની મુલાકાતે મુંબઈના ગવર્નર લોર્ડ વિલિંગ્ડન ગયા હતા. તેના વિષે તા. ૧૪ ફેબ્રુવારી ૧૯૧૬ ના ટાઇમ્સ ઓફ ઈન્ડિયાના મથાળે “ ગવર્નરની મંદિરોના શહેરોમાં મુસાફરી ” એમ લખેલું હતું. એવા તિર્થ ઉપર આવેલા અષ્ટાપદજીના એક દહેરાસરમાં જોઈતી ખામી પુરી પાડવા અમોએ લખતર રાજ્યના દિવાન રા. રા. કુલચંદ્રલાઈને ઉપદેશ આપ્યો હતો જેથી કુલચંદ્રલાઈએ પણ ત્રણ મૂર્તિઓ કરાવી સનખત્રા ગામમાં મહારાજશ્રી પાસે અંજનશલાકા પ્રસંગે મોકલી હતી.

જ્યંતી.

૨૮૯

આવા મહાત્માનો આપણને વિરહ પડેલો છે અને તેઓ હાલમાં અત્રે વિવિધમાન નથી પણ આ સભામાં ફેટાડપે બીરાજમાન થયેલા છે. તે જંગમતિર્થનો લાલ લેવા મારી સાથે આપ સર્વે તેમને નમસ્કાર કરીને તેઓશ્રીની જ્ય બોલાવશો.

મુનિશ્રી લલિતવિજયજીનું અસરકારક ભાષણ.

પ્રથમ ગુરૂસ્તુતિ.

સુસ મહાશયો !

એક ભોજનનો થાલ છે તેની અંદર અનેક વસ્તુઓ છે. જેને જે રૂચિમાં આવે તે અંદરથી જમે છે. તો મહારાજ શ્રી હંસવિજયજીએ આત્મારામજી મહારાજના ગુણાનુવાદ કરેલા છે અને હું તેમનું જીવન ચરિત્ર કહેવા ઇચ્છા ધરાવું છું. કારણ કે કેટલાક શ્રોતાજનોની જીવન ચરિત્ર સાંભળવાની તીવ્ર ઉત્કંઠા છે.

સૂર્યના પ્રકાશને કાંઈ દિવાની જરૂર પડતી નથી. આચાર્ય મહારાજશ્રી આત્મારામજીનું જીવન ચરિત્ર જગજાહેર છે. તેઓશ્રીએ મિથ્યાત્વીઓને પ્રતિબોધ પમાડ્યા, અસદ્ય અને અત્યંત આપત્તિઓ વેઠી; તોપણ તેને સહન કરી સ્વસાધ્યથી પાછા હઠ્યા નહતા. શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતાની અંદર પણ લખેલું છે કે—

યદા યદા હિ ધર્મસ્ય, ગ્લાનિર્ભવતિ ભારત ।

અભ્યુત્થાનમધર્મસ્ય તદાત્માનં સૃજામ્યહમ્ ॥

જ્યારે ધર્મની પડતી થાય છે અને અધર્મ પ્રસરવા માંડે છે, ત્યારે મહાન પુરૂષો દેહ ધારણ કરે છે.

શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજનો જન્મ શ્રીરાજપુરના જીલ્લામાં જીરા પાસે આવેલા લહેરા ગામમાં થયો હતો. તેમના દાદા દીવાનચંદ્રજી હતા. દિવાનચંદ્રજી મહારાજ રણજીતસિંહના બગીચદાર હતા. મહારાજ રણજીત સિંહે તેમને ૧૦૦૦ ઘોડાની ઘોડેસ્વારી આપી, દિવાનચંદ્રજીને એક પુત્ર હતો. તેનું નામ ગણેશચંદ્રજી હતું. ગણેશચંદ્રજી જીરા ગામની પાસે એક ગામમાં નોકરી કરવા લાગ્યા. ગણેશચંદ્રને રૂપાદેવી નામે ધર્મપત્ની હતી. તેની કુક્ષિએ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજનો જન્મ થયેલો હતો, જે ગામમાં ગણેશચંદ્રજીના પિતા રહેતા હતા, તે ગામનો સરદાર સોઢી અતરસિંગજી હતા, તેનું રૂપ દેખી ગણેશચંદ્રને પોતાનો પુત્ર (આત્મારામજી) સોંપી દેવા કહ્યું. કારણ કે આત્મારામજીના જન્મજી ગાલ ઉપર ચિન્હ હતું, અને તે એક શુભ ચિન્હ તરીકે મનાય છે. તેથી અતરસિંગજીએ કહ્યું કે આ છોકરો આગળ જતાં એક બહાદુર લડવૈયો અને મહાન ધર્માત્મા થશે. પણ ગણેશચંદ્રે પોતાનો પુત્ર આપવા સાફ ના પાડી. અતરસિંગજીએ તેના ઉપર ખોટું આળ મૂકીને હેરાન કર્યા. પરંતુ રાત્રે ગણેશચંદ્રે બેડી તોડીનાંખી કિલ્લા

૨૯૦

આત્માનંદ પ્રકાશ.

ઉપરથી ઉતરી અને પોતાની ધર્મપત્ની અને પુત્રને લઈ પાછા લહેરા ગામમાં ગયા. ત્યાંથી તેઓનું ગમન આગ્રા તરફ થયા પહેલાં પોતાના પુત્રના નિર્વાહને માટે જરા ગામના એાસવાલ જ્ઞાતિના જોધામલ નામના શ્રાવકને સોંપીને કહ્યું કે તમે મારા પુત્રને સારી રીતે સાચવજો. આ વખતે જોદ્ધમલજીએ અત્યંત ખેદ પૂર્વક અંતઃકરણના ઉદ્ગારે જણાવ્યા કે હે ! મિત્ર !

જુદાઈ તેરી કીસકું મંજુર હૈ

જમીન સરખત ઓર આસ્માન દુર હૈ ॥

હે ! બંધુ ! તારો વિયોગ મને એક દુઃખદાયક થઈ પડશે. જો જમીન અહીં આ ફાટે તો અંદર ઉતરી જઈ. પણ શું કરું ? જમીન કઠિણ છે અને આકાશ દૂર છે.

આવા અંતઃકરણના ઉલ્લાસો તેને કહ્યા, થોડે વખતે આગ્રામાં ગણેશચંદ્રજીનો કાળ થયો. જોદ્ધમલ હમેશ ધર્મશ્રવણને માટે ઉપાશ્રયમાં જતો તેની સાથે આત્મારામજી પણ જતા હતા. ત્યાં ગંગારામ અને જીવણરામ નામના હુંદક મતના સ્થાનકવાસી સાધુઓએ એમાંયું કયું હતું. આત્મારામજીનો તે સાધુઓ ઉપર રાગ લાગવાથી તેમણે સંવત ૧૯૧૦ ના માગશર સુદી ૧૦ ને દિવસે હુંદકમતની દીક્ષા અંગીકાર કરી. તેમની માતા અત્યંત ખેદ કરવા લાગ્યા પરંતુ આત્મારામજીએ તો દીક્ષા ગ્રહણ કરી હતી તેથી તે મનોવિલાપ નિર્વર્થક ગયું. હવે તેઓએ હુંદકમતની દીક્ષા ગ્રહણ કરી દશવૈકાલિક નામનો ૭૦૦ ગાથાનો ગ્રંથ ત્રણ દિવસની અંદર કઠે કર્યો હતો. ત્યારે મહાશયો ! વિચાર કરો કે તેમની બુદ્ધિ અને વિચારશક્તિ કેવાં હશે !

તેઓશ્રી વિહાર કરી મારવાડ તરફથી આગ્રા શહેરમાં આવ્યા, ત્યાં રત્નચંદ્રજી નામના સાધુને તેઓશ્રી મળ્યા. રત્નચંદ્રજીએ આત્મારામજીને સંસ્કૃત ભણવા કહ્યું. પરંતુ દુર્દૈવશાત્ ગુરૂની માંદગીના સમાચાર આવ્યાથી વળી પાછા પંન્નળ ગયા. પંન્નળ જતી વખતે રત્નચંદ્રજીએ ત્રણ શીખામણો આપી (૧) સંસ્કૃતનો અભ્યાસ કરવો (૨) તિર્થંકરની પ્રતિમાની નિંદા કરવી નહીં (૩) દંડો રાખવો. આવી રીતે પંન્નળ જતી વખતે ત્રણ શીખામણો આપી હતી.

આત્મારામજી મહારાજની વ્યાખ્યાન શૈલી અતિ અસરકારક હતી. હુંદકમતમાં એવી એક ખોટી માન્યતા પેસી ગયેલી છે કે “સંસ્કૃત શીખવું નહીં.” આમ છતાં આત્મારામજી મહારાજે સંસ્કૃત શીખવા માંડયું તેથી તેઓ બહુ પ્રવીણ અને હુશીયાર હતા. તેથી તેમની સાથે વિશ્વચંદ્રજી વિગેરે અઢાર સાધુઓ શુદ્ધ શ્રદ્ધાનમાં આવ્યા. પંન્નળના હુંદક મતવાળાઓએ દેશોદેશ પત્રો લખી મોકલ્યા કે આત્મારામજી જ્યાં જાય ત્યાં કોઈએ આહાર, પાણી, રહેવાને માટે સ્થાન વિગેરે

જ્યંતી.

૨૬૧

કોઈપણ જાતની સગવડ કરી આપવી નહિ. આટલું બધું થયાં છતાં પણ પાછા હઠ્યા ન હતા અને હિમ્મતથી અઢાર સાધુઓના મનનું સમાધાન કરેલું હતું.

તેઓશ્રીએ ગુજરાત દેશના અમદાવાદ શહેરમાં મહાવીરસ્વામીના શાસનની દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી. ફરીથી તેઓ પંજાબમાં જઈ ત્યાં ૧૦૦૦૦ શ્રાવકોને પ્રતિબોધી, મંદીરો પુસ્તકશાળાઓ વિગેરે સત્કાર્યો કરાવ્યાં. જે દેશની અંદર પહેલાં જૈન ધર્મ બતાવનાર દહેરાસર ન હતાં તે દેશના દરેક ગામમાં હાલમાં ગગનચુમ્બી અને વિશાળ ચૈત્યો અસ્તિત્વ ધરાવે છે.

તેઓશ્રીની વ્યાખ્યાનશૈલી અતિ સુંદર હતી. તેઓશ્રી જ્યારે ભૈરવી રાગમાં કથા કહેતા ત્યારે શ્રોતાજનો અત્યંત તદ્દલીન થઈ જતા હતા.

તેઓશ્રી અંજનશલાકા કરી પંજાબ દેશમાં વીચરતાં ગુજરાનવાલા ગામની અંદર જેઠસુદી ૭ ને દિવસે શરીર સારું ન હતું. સાંજના આહાર પાણી કર્યા પછી કેટલાક આર્યસમાજ તેમજ અન્ય જ્ઞાતિઓના ગૃહસ્થો સાથે વાતચીત કરી, સાંજના પ્રતિક્રમણ વિગેરે ધર્મક્રિયાઓ કરી, રાત્રિએ કેટલાક શ્રાવકો પાસે બેઠા હતા. તેમની સાથે વાતચીત પ્રસંગે મહારાજશ્રીએ કહ્યું કે અમો ચાર ગુરૂભાઈઓ હતા. તેમાંથી મુલચંદજી મહારાજ, વૃદ્ધિચંદજી મહારાજ તથા નીતિવિજયજી મહારાજ આ દુનિયામાંથી કુચ્છ કરી ગયા છે. ફક્ત હું છું ને પણ કોણ જાણે કેટલા વખત માટે છું ? રાત્રિના અગીયાર વાગતા સુધી સર્વ સાધુઓ વૈયાવચ્ચ કરતા હતા. ત્યારબાદ સર્વ સાધુઓ નિદ્રાવશ થઈ ગયા પણ તેઓશ્રીને નિદ્રા આવતી નહોતી. રાત્રિનો થોડો સમય વીત્યા બાદ પોતાની પાસે સર્વ સાધુઓને બોલાવીને કહ્યું કે મારી જીવનદોરી હવે સમાપ્ત થાય છે. તેથી હું તમોને સર્વને ખમાવું છું. એમ કહી બન્ને હાથ બેઠી મસ્તિષ્કે લગાડી “અરહંત” “અરહંત” એવું બે વખત ઉચ્ચારણ કરી, ત્રીજી વખત “અરહંત” બોલવા બંધ છે કે જીવ સ્વર્ગપુરીમાં સીધાવી ગયો. ફક્ત શરીરનું ખોખું રહી ગયું. આ એક જગતના દીપક સમાન અને મણિ સમાન મહાત્મા એક ક્ષણની દુનિયાનો ત્યાગ કરી સ્વર્ગે સિધાવ્યા. વિગેરે અનેક દ્રષ્ટાન્તો અને હૃદયભેદક મહારાજશ્રીનું જીવનચરિત્ર કહી પોતાનું ભાષણ સંપૂર્ણ કર્યું હતું.

ત્યારબાદ પાદરાના વકીલ મોહનલાલ હેમચંદ તથા વડોદરાના વકીલ નંદલાલ લલુભાઈ ઉપરોક્ત વિષય માટે અસરકારક બોલ્યા હતા. ત્યારબાદ સભા વિસર્જન થઈ હતી.

શ્રી આગમેદય સમિતીની સુરત શહેરમાં મળેલી જનરલ મીટીંગ.

શહેર સુરતમાં શેઠ નેમુભાઈની વાડીમાં જેષ્ઠ શુદ્ધિ ૫-૬-૭ નાં રોજ ઝવેરી મગનભાઈ પ્રતાપચંદના પ્રમુખપણા નીચે જનરલ મીટીંગ મળી હતી. જે વખતે ખુદારગામના અને સુરતના મેમ્બરો તથા ગ્રહસ્થોએ હાજરી આપી હતી. પ્રથમ

૨૬૨

આત્માનંદ પ્રકાશ.

મી. વલ્લભદાસ હાવાએ આમંત્રણપત્રિકા વાંચી સંભળાવ્યા બાદ ઉક્ત સમિતીનું ૧૯૭૩ ના વૈશાખ વદી ૦)) સુધીનો રીપોર્ટ શેઠ ચુનીલાલ છગનલાલ શરાફે તથા હીસાબ શેઠ લોગીલાલ હાલાલાઈએ વાંચી સંભળાવ્યો હતો; ત્યારબાદ હીસાબ તથા રીપોર્ટ મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો. બાદ બીજે દીવસે મુકવાના ઠરાવોની સળંગેકટ કમીટી નીમવામાં આવી હતી. બીજે દીવસે સમીતીની વ્યવસ્થા સળંગે જરૂરી ઠરાવો મંજૂર કરવામાં આવ્યા હતા જે સમીતી તરફથી છપાતા રીપોર્ટમાં આપવામાં આવશે. ત્યારબાદ સભા વિસર્જન કરવામાં આવી હતી.

શ્રી મેસાણા પાઠશાળાનું ઇનામ સમારંભ.

શ્રી મેસાણા યશોવિજયજી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળાના વિદ્યાર્થીઓની વાર્ષિક પરિક્ષા અમદાવાદ નીવાસી શ્રીયુત વકીલ કેશવલાલ પ્રેમચંદ મોદી બી. એ. એલ. એલ. બી. એ લીધી હતી. તેના ઇનામ આપવાનો એક મેલાવડો તા. ૨૨-૫-૧૭ ના રોજ શેઠ સુરચંદ મોતીચંદના પ્રમુખપણા નીચે કરવામાં આવ્યો હતો. જે ઇનામો શેઠ ગોકળલાઈ મુળચંદનાં મહુમ પુત્રી જ્ઞેન ચંદનજ્ઞેન તરફથી અપાણું હતું. આ પ્રસંગે પાઠશાળાના આઠ સેક્રેટરી વલ્લભદાસ હાવાલાઈ દરેક કાર્યમાં અંતર્પૂર્વક ઘણા પરિશ્રમ લેતા હોવાથી જૈન કેળવણી ખાતા તરફથી રૂ. ૩૧) અને શેઠ વેણીચંદ સુરચંદ તરફથી રૂ. ૧૦) મળી રૂ. ૪૧) તેમને બક્ષીસ આપવામાં આવ્યા હતા.

એક નીચ અને સાધુદ્રોહીનું અયોગ્ય પગલું.

ન્યાયાંલોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયનંદસૂરિ (આત્મારામજી મહારાજ)ના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી અમરવિજયજી મહારાજ સ્વશિષ્યો સહિત હાલમાં ડીસા શહેરમાં બીરાજે છે, તેવા તેઓશ્રીના આ સભા ઉપર પત્રો પણ આવે છે, આવી હકીકત છતાં જૈન અને જૈનશાસન પત્રોમાં ઉક્ત મહાત્માના સ્વર્ગવાસ થયાના સમાચાર કોઈ નીચ અને બદમાસ સાધુદ્રોહી વ્યક્તિ તરફથી ખોટા છપાયેલ છે જે તદ્દન અસત્ય છે. વળી તે ખબર ખોટા છે તેટલુંજ નહીં પરંતુ ગયી તા. ૨૭-૫-૧૯૧૭ ના જૈન પત્રના અંક ૨૧ માં જૈન પત્રના અધિપતિ તરફથી ખુલાસો કરવામાં આવ્યો છે કે તે ખોટા સમાચાર માટેનો પત્ર ભુતાજી કીશ્નાજી તરફથી લખેલો છે અને તે કાગળ ઉપર છાપ પાલીતાણા પોસ્ટની છે, જેથી કોઈ નીચ-સાધુ દ્રોહીનું આ અધમ કૃત્ય છે, તેમ પુરવાર થાય છે.

આવા મુનિ મહારાજઓના ખબર છાપતાં પહેલાં તેની ખાત્રી કરવાની નમ્ર વિનંતિ બંને પેપરોના અધિપતિને કરવામાં આવે છે.

નહિ થાય ? આ પ્રબંધમાં એજ મહાપુરુષનું વિસ્તૃત વૃત્તાંત આપવામાં આવ્યું છે. કમોશાહ કાણુ હતા ? ક્યાં રહેતા હતા ? શી રીતે તેમણે ઉદ્ધાર કર્યો વિગેરે બાબતો જાણવી હોય તો આ આ પુસ્તક ચરિત્ર વાંચો. આ પ્રબંધના કર્તા ખુદ તે વિદ્વાન છે, કે જેમણે એ ઉદ્ધાર કાર્યમાં સર્વથી મુખ્ય ભાગ ભજવ્યો હતો. શ્રીશત્રુંજય તીર્થનું આધુનિક અને પ્રાચિન પ્રમાણિક વર્ણન વાંચવું હોય અને તીર્થોધિરાજના મહત્વનું જ્ઞાન કરવું હોય તો એકવાર આ પુસ્તક અવરખ વાંચવું. આના પ્રારંભમાં સંપાદક ૮૦ પૃષ્ઠ જેટલી વિસ્તૃત ભૂમિકા, રસીલી હિંદી ભાષામાં લખી છે, જેમાં અનેકાનેક ઐતિહાસિક હકીકતો લખવામાં આવી છે. પ્રારંભમાં આદિનાથ ભગવાનના મહાન મંદિરનો સુંદર ફોટો પણ આપવામાં આવ્યો છે. કાગળ, છપાઇ, આઇડીગ વિગેરે સર્વ ઉત્તમ પ્રકારનું કરવામાં આવ્યું છે.

કુવલયમાલા કથા.

(સંસ્કૃત ગ્રંથ.)

આ ગ્રંથના પ્રણેતા શ્રીમાન રત્નપ્રભસુરિ છે. આ ગ્રંથ કથાનુયોગનો ધણો જ રસિક છે. બહુજ રસિક ચરિત્રાનું વર્ણન આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલું છે. કપાયો પ્રાણીને સંસારમાં કેવી રીતે રખડાવે છે તેનું અદભૂત ચિત્ર આપવામાં આવેલું છે. એક વાર શરૂકર્તા પછી પૂર્ણ કર્યા સિવાય હાથમાંથી આ ગ્રંથ છોડવાનું મન થતું નથી, સાથે સુંદર ભૂષણ પણ આપેલો છે. એકંદર રીતે ઉત્તમ પંક્તિનો ગ્રંથ છે. અને તે સરલ સંસ્કૃત ભાષામાં હોવાથી કોલેજ કે પાઠશાળામાં કે ઘેર બેઠા અભ્યાસ કરતા સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓ-વિદ્યાર્થીઓને અભ્યાસ માટે ખાસ ઉપયોગી છે. ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં છપાવી સુંદર આઇડીગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે, કિંમત માત્ર રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ બુદ્ધ.

જલદી મંગાવો.

સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓને એક ઉમદા તક.

૧ શ્રી ગાંગેય ભંગ પ્રકરણ. ૨ મૃગાંક ચરિત્ર.

ઉપરના બંને સંસ્કૃત ગ્રંથો ઉંચા એન્ડ્રીક કાગળો ઉપર નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી ટાઇપમાં છપાઇ હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલ છે. સંસ્કૃત અભ્યાસીઓને ખાસ ઉપયોગી હોવાથી તેનો સર્વ લાભ લઇ શકે તે હેતુથી કિંમત પ્રથમ ગ્રંથની રૂ. ૦-૨-૬ તથા બીજા ગ્રંથની રૂ. ૦-૧-૬ માત્ર નામની સાધારણ જ રાખેલી છે. પોસ્ટેજ બુદ્ધ. શ્રી જ્ઞેન આત્મવીર સભાએ પ્રસિદ્ધ કરેલ છે.

મળવાનું ઠેકાણું.

શ્રી આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

સંસ્કૃતના અભ્યાસી મુનીમહારાજોને વિનંતિ.

શ્રી આદ્યવિદિ મોટી ટીકા. શ્રીમાન રત્નશેખરસુરિ કૃત તથા શ્રીબૃહત સંઘયણી શ્રીજિનભદ્રગણિ કૃત શ્રીમલયગિરિસુરિ કૃત ટીકા સહિત (આ બંને ગ્રંથો) મુનિમહારાજ તથા જ્ઞાન ભંડારોને બેટ આપવા માટે છપાઇ તૈયાર થયા છે જે થોડી મુદતમાં બહાર પડશે.

આ માસમાં નવા દાખલ થયેલા માનવંતા સભાસદો.

સંઘવી રાયચંદ લલ્લુભાઈ ગોધા ખીં ૧૦ ૧૦ લાઇફમેમ્બર.

સભાનું જ્ઞાનોદ્ઘાટ ખાતું-છપાતા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી—સંસ્કૃત મૂળ અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “સત્તરીસય દાણ સટીક” શા. ચુનીલાલ ખુખચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨ “સિદ્ધ પ્રાણત સટીક” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની ખીજ સ્ત્રીના રમરણાર્થે,
દા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદ તરફથી.
- ૩ “રત્નશેખરી કથા” શા. હીરાચંદ મહેલચંદની દીકરી બેન પશીયાઈ પાટણવાળા ત.
- ૪ “દાનપ્રદીપ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુલભજી ધરમશી પોરબંદરવાળા ત.
- ૫ “શ્રીમહાવીર ચરિત” શા. જીવરાજ મોતીચંદ તથા પ્રેમજી ધરમશી પોરબંદર.
શ્રી નેમચંદ સુરિ કૃત. વાળા તરફથી શા. મુળજી ધરમશીના રમરણાર્થે.
- ૬ “પટ્ટસ્થાનક પ્ર-સટીક” ૨૧. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી આઈ રળીયાતઆઈ માં-
ગરોળવાળા તરફથી.
- ૭ “અંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક” શા. કુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૮ “સુમુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૯ “ચેતવંદન મહાભાષ્ય” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૧૦ “પ્રતિક્ષણ ગર્ભ હેતુ” શા. મનસુખલાલ લલ્લુભાઈ પેઠાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૧ “સંસ્તાર પ્રકીર્ણ સટીક” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૨ “શ્રાવકધર્મવિધિ પ્રકરણ સટીક” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૩ “ધર્મપરિક્ષા જિનમંડનગણિ કૃત” બે શ્રાવિકાઓ તરફથી.
- ૧૪ “પંચનિગ્રંથી સાવચૂરિ” ૧૫ “પર્યંત આરાધના સાવચૂરિ”
- ૧૬ “પ્રજાપતા તૃતીયપદ સંગ્રહણી સાવચૂરિ” ૧૭ “અંધોદયસત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ”
- ૧૮ “પંચસંગ્રહ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૧૯ “પરુદ્ધર્શનસમુચ્ચય” શેઠ જીવણુભાઈ જ્યેષ્ઠ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૨૦ “ઉત્તારાધ્યન સત્ર” શ્રીમદ્ બાલુ સાહેબ ચુનીલાલજી પનાલાલજી પાટણવાળા તરફથી.
ભાવવિજયજી કૃત ટીકા.
- ૨૧ શ્રી વિજ્યાનંદ કેવળી ચરિત (મૂળ) પાટણનિવાસી બેન રક્ષમણિ તરફથી.

હાલમાં નવા ગ્રંથોની છપાવવાની થયેલી યોજના.

- ૧ પ્રાચિન જૈન લેખ સંગ્રહ. (વિસ્તાર યુક્ત ટિપ્પણી અને ઉપોદ્ઘાત સાથે.)
- ૨ વિજ્ઞપ્તિ સંગ્રહ.
- ૩ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (બે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી માહેતી સાથે.)
- ૪ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ. જૈન ઇતિહાસનાં અંગભૂત સાધનો.)
- ૫ જૈન ઐતિહાસિક રાસ સંગ્રહ. ૬ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. વાઙ મળીવાઈ
જામનગરવાળા તરફથી.
- ૭ લિંગાનુશાસન-સ્વોપજ્ઞ ટીકા. ૮ ધાતુપારાયણ.